

HÄR ÄR
TJEJERNA
SOM VILL
UPPÅT

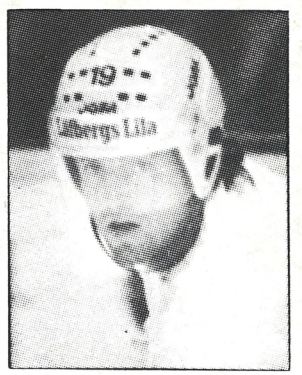
Rapport från
cykelsektionen

Alla proffsen
från Djurgår'n

Leif Eriksson
presenteras

Kenta Nilsson
tillbaka

• En bronsmedaljör flyger i luften. Lagkamraterna i OS hyllar Lasse Myrberg. Från vänster tränaren och djurgårdaren Uffe Carlsson, Lasse själv, rikstränaren Leif Carlsson, Lotfi Ayed, Jimmy Majanya, George Cramne och Sören Antman.

FOTO: CALLE TÖRNSTRÖM

GRATTIS LASSE, TILL OS-BRONSET

Av JANNE BENGTTSSON

Grattis, Lasse. Snyggt jobbat!

Hela Djurgården lyfter idag på hatten för boxaren Lars Myrberg, bronsmedaljör i de olympiska spelen i Söul.

Gratulationerna gäller också eldsjälens och DIF-tränaren Ulf Carlsson, assisterande landslagscoach och på plats i Söul, som inte får någon egen medalj men som har stor del i den Lasse Myrberg vunnit.

Det är Djurgårdens första individuella OS-medalj på 32 år – senast var det brottaren Edvin Vesterby som tog silver i Melbourne 1956.

Och faktum är att djurgårdare hemfört bara sju individuella OS-medaljer. Av dem har brottningsfyra, boxningen två – före Lasse också Nisse Ramm, silver i Antwerpen 1928, och friidrotten en (se statistik här intill).

Lasse Myrberg tog sin medalj i skuggan av massmedias kelgris George Cramne, men faktum är nog att Lasse hade ett betydligt hårdare program fram till sin medalj än kollegan från Linnéa, detta skrivet utan att på något sätt förringa Cramnes strålande prestation. Men Lasses triumfer över världstvåan Howard Grant från Kanada och KO-vinsten mot Mexico och hela Centralamerikas tuffe Humberto Rodriguez är segrar som ger eko i boxningsvärlden.

Här är Lasses väg till bronsmedaljen:
1:a omg: Al-Harity, Oman, RSC r 1.
2:a omg: Khanji, Syrien, 4-1.
3:e omg: Howard Grant, Kanada, 4-1.
Kvartsfinal: Humberto Rodriguez, Mexico, KO rond 1.

Semifinal: Graham Cheney, Australien, förlust 5-0.

Brottnings istället

”Sagan” om Lasse Myrberg började

för 23 år sedan i dalmetropolen Avesta där en kompis tog med Lasse till boxningslokalen, fast det lika gärna kunde blivit brottnings istället. Lasses håg stod nämligen lika mycket till brottningsmatan som till boxningsringen.

Känd på allvar i boxningskretsar blev unge Lasse – då en tanig 16-åring med lång lugg och efternamnet Lundgren (det bytte han senare av familjescäl) – på våren 1981 då han hemförde sin första stora seger: Svensk ungdomsmästerskapet i lättvikt (60 kg). Facktidningen Boxning skrev:

”Utropstecknet heter Lars Lundgren och boxar för BK Vicenten i Avesta. Den unge dalmasen visade sig vara en för sin ålder mycket utväxt boxare, med variationsrikt uppträdande i ringen, sinne för taktik och med en verkligt vaken blick för spelet.

Lundgren valdes till turneringen bäste boxare och fick för det motta

en rysligt ful, men mycket värdefull kopparbunke från Boliden.

— För mig är den vacker, menade Lars och kramade bunken.”

Författaren till ovanstående rader var för övrigt tidningen Djurgårdarens chefredaktör Janne Bengtsson, skrivare även till denna artikel.

Utvecklades i storsta'n

Unge Lasse gick vidare i ringen, flyttade till Stockholm för att få större möjligheter att utvecklas och vann sin första större internationella seger i Stockholm Box Open i januari 1983. Den gången skrev tidningen Boxnings redaktionschef Lasse Tegner:

”Lars Lundgren är den mest lovande boxare Sverige fått fram sedan Leo Vainonen. När jag dryftade framtiden med Leif Carlsson (boxningens chefstränare, JB:s anm) kunde ingen av oss se något som talar emot att Lasse kommer att ta medalj vid något stort mästerskap.

Man har sett några med hans teknik, några med hans snabbhet, några med hans fina fotarbete och balans, några med hans nyp (men inte i båda nävarna). Men ingen med alla dessa egenskaper plus hans stabila psyke och taktiska blick.”

Och det fortsatte med SM samma år. Tidningen Boxning igen, den här gången chefredaktören och boxningsexperten

Olof Johansson (inte centerledaren, men väl vinnaren i TV:s 10.000-kronorsfråga i ämnet):

”...att 18-åringen blev svensk mästare. I en så hård klass som welter första gången han testade seniorerna. Och gudskelov att han är i händerna på Uffe Carlsson, som nog får honom att ta skrivierna kallt och styra honom rätt. Tippningsvis blir det 80-talets par...”

Jodå, Olle Johansson fick rätt. För framgångarna fortsatte. Lasse vann SM 1983, 1984, deltog inte -85, men vann -86, -87 och 1988. Tog däremellan några segrar i Stockholm Box Open och andra internationella meriter. Och nu alltså OS-brons.

Tack, pralinerna

Lasse framförde omgående sitt tack till föreningen Punchpralinerna med bl a tecknaren Börje Dorch (se t ex Djurgårdarens omslag nr 1/88 med Rolle Stoltz och Lasse Björn), sångaren Janne Sparring m fl, som ekonomiskt möjliggjorde Lasses träningsresa till Kuba, den kubanske tränaren Juan Fernandez, ”El Morito” (Det lilla berget) och som tippade medalj för Lasse redan i våras.

Tack skall självklart också den kubanska ambassaden i Stockholm ha, som tillsammans med Svensk-kubanska vänskapsföreningen snyggt och snabbt gjorde det möjligt för Lasse att bli förste svenske boxare att träna på Kuba. Jag vet hur bra de arbetade, jag deltog själv i förhandlingarna.

Lasse Myrbergs prestation i OS blir så mycket större, när Lasse samtidigt med boxningsträningen noggrant skött en utbildning till grafiker vid sidan om träningen. Reselitteratur i Söul var för övrigt en skolbok om olika grafiska typsnitt samtidigt som han osjälviskt ställt upp när klubben kallat. Lasse arbetade t ex tillsammans med eldsjälen Torsten Almqvist mycket hårt med att färdigställa Djurgårdens boxningslokal.

Men självklart skall inte heller Uffe Carlsson glömmas bort, tränaren som målmedvetet matchat Lasse fram mot de stora höjderna. Uffe, som själv boxade OS 1976 och då gjorde en hjältemodig insats mot hela spelens kelgris ”Sugar” Ray Leonard, kanske världens genom alla tider bäste boxare (efter Muhammad Ali), men föll knappt.

Uffe är värd minst lika många gratulationer som Lasse.

Vi lyfter på hatten för djurgårdsparet och avslutar med några ord från Angelo Dundee:

”Den där unge svensken kan bli hur bra som helst. Han kan vinna guld i Barcelona 1992”.

Det var Dundee som matchade fram Ali till de enorma framgångarna, det var Dundee som matchade fram ”Sugar” Ray till hans framgångar.

Angelo Dundee brukar veta vad han gör och talar om.

● Pang. Stenhårde syriern Khanji var chanslös mot Lasse Myrberg i andra OS-matchen. Och se vilket fighting face djurgårdaren visar upp...

ALLA TIDERS OLYMPISKA DJURGÅRDARE

Sammanlagt 98 djurgårdare har deltagit i de olympiska spelen sedan Paris 1900. Därmed är Djurgården, sannolikt, den största "OS-klubben" i Sverige.

Ovanligt många blåränder har också tagit medalj, men det är 32 år senast en djurgårdare tog en individuell medalj i OS. Det var brottaren Edvin Vesterby i Montreal 1956. Boxningen har tidigare ett silver genom Nisse Ramm, Antwerpen 1928.

Här är statistiken över DIF i OS.

Guld

Carl von Essen

Värja, lag
Montreal 1976

Göran Flodström

Värja, lag
Montreal 1976

Leif Högström

Värja, lag
Montreal 1976

Hans Jacobson

Värja, lag
Montreal 1976

Axel Norling

Gymnastik, lag
London 1908
Stockholm, 1912

Karl-Gustaf Staaf

Dragkamp
Paris 1900

Gustaf Söderström

Dragkamp
Paris 1900

Silver

Nils Johansson

Ishockey
Chamonix 1928

Sven Johansson

Ishockey
Innsbruck 1964

Ernst Karlberg

Ishockey
Chamonix 1928

Hans Mild

Ishockey
Innsbruck 1964

Nils Ramm

Boxning, tungvikt
Amsterdam 1928

Roland Stoltz

Ishockey
Innsbruck 1964

Gottfrid Svensson

Brottning, f. 67,5 kg
Antwerpen 1920

Edvin Vesterby

Brottning, g-r, 57 kg
Melbourne 1956

Carl-Göran Öberg

Ishockey
Innsbruck 1964

Brons

Erik Almlöf

Fräidrott: Tresteg
Stockholm 1912
Antwerpen 1920

Hans Tvilling

Ishockey
Oslo 1952

Stig Tvilling

Ishockey
Oslo 1952

Bo Berglund

Ishockey
Lake Placid 1980

Lars Björn

Ishockey
Oslo 1952

Håkan Eriksson

Ishockey
Lake Placid 1980
Sarajevo 1984

Thomas Eriksson

Ishockey
Lake Placid 1980
Calgary 1988

Inga Gentzel

Fräidrott: 800 m
Antwerpen 1928

Gösta Johansson

Ishockey
Oslo 1952

Sven Johansson

Ishockey
Oslo 1952

Einar Karlsson

Brottning, 61 kg
Los Angeles 1932 (fri)
Berlin 1936 (gr-rom)

Tommy Mörth

Ishockey
Sarajevo 1984

Axel Norling

Dragkamp
Atén 1906

Lars Myrberg

Boxning, lätt welter
Söul 1988

Rolf Ridderwall

Ishockey
Sarajevo 1984

Gösta Sandberg

Fotboll
Helsingfors 1952

Harry Sundberg

Fotboll
Paris 1924

Fritiof Svensson

Brottning: Gr-rom, 60 kg
Antwerpen 1920

Håkan Södergren

Ishockey
Sarajevo 1984
Calgary 1988

Michael Thelvé

Ishockey
Sarajevo 1988

Mats Waltin

Ishockey
Lake Placid 1980
Sarajevo 1984

Jens Öhling

Ishockey
Sarajevo 1984
Calgary 1988

Övriga

A

Kerstin Ahlqvist, skidor 1952 (20:e slalom, 26:e storslalom), Kalervo Alanen-pää, boxning 1980 (oplac), Ruben Allinger, ishockey 1924, (fyra), Hans Andersson-Tvilling, ishockey 1956 (fyra), Stig Andersson-Tvilling, do, Oscar Andrén, boxning 1924 (fyra), Wilhelm Arwe, ishockey 1924 (fyra).

B

Runald Bäckman, bob 1980 (oplac), Gustaf Bergman, boxning 1924 (oplac), Karl Bergström, boxning 1960 (oplac), Lasse Björn, ishockey 1956 (fyra), 1960 (femna).

D

Gösta Danielsson, fräidrott 1908 (oplac), Otto Drakenberg, fäktning, värja 1988 (oplac).

E

Carl-Erik Eriksson, bob 1964 (elva 4-mans), 1968 (18:e 2-mans), 1972 (sjätte 2-mans, elva 4-mans), 1976 (nå 2-mans, 16:e 4-mans), 1980 (15:e 2-mans), 1984 (19:e 2-mans, 21:e 4-mans).

F

Ragnar Fogelmark, brottning 1912 (oplac, grek-rom, 82,5 kg), Götrik Frykman, fotboll 1912 (oplac).

G

Karl Gustafsson, fotboll 1920 (oplac), Thomas Gustafsson, bob 1972 (elva 4-mans), Gunnar Göransson, cykel 1960 (femna, landsväg lagtempo, 26:e individuell), 1948 (14:e).

H

Edvin Hellgren, fräidrott 1912 (oplac), Vilhelm Hellman, skidor, backhoppning 1948 (14:e) Harald Hedjerson, skidor, nordisk kombination 1936 (oplac), Kent Hjerpe, fäktning 1984 (femna), Leif Högström, fäktning 1980 (femna, värja lag).

J

Menotti Jacobsson, skidor 1924 (sjuva backe, 8:e nordisk kombination), Carl Jahnzon, fräidrott, slägga 1912 (åtta), Peter Jansson, bob 1980 (oplac), Helge Johansson, ishockey 1924 (fyra), Jan Johansson, bob 1972 (sexa 2-mans, elva 4-mans), 1976 (16:e 4-mans), Leif Johansson, bob 1976 (16:e 4-mans), Oswald Johansson, cykel 1960 (femna, landsväg lagtempo, oplac, ind.), Sven "Tumba" Johansson, ishockey 156 (fyra), 1960 (femna), Tommy Johansson-Björnquist, bob 1984 (21:e 4-mans).

K

Ernst Karlberg, ishockey 1924 (fyra), Bertil Carlsson, skidor, backe 1928 (tia), David Karlsson, brottning grek-rom 82,5 kg, 1912 (oplac), Oscar Kjällander, boxning, mellanvikt, 1928 (femna).

L

Nils Lindh, skidor, backe och nordisk kombination, 1924 (nå samt oplac),

Orwar Lindwall, fäktning, värja 1960 (femna lag, oplac florett ind), 1964 (fyra värja lag, oplac ind), 1968 (nå värja lag, oplac, ind.).

M

Wiktor Melin, brottning grek-rom, 75 kg, 1912 (oplac), Tom Mentzer, bob 1972 (elva 4-mans).

N

Axel-Herman Nilsson, skidor, backe och nordisk kombination, 1924 (femna nord. komb, sexa backe), 1928 (fyra backe), Einar Karlsson, fräidrott 1912 (fyra, diskus båda händer, femna kula båda händer, sjuva kula, 10:e diskus, femkamp, oplacerad liksom tiokamp), Carl Nilsson, fräidrott 1912 (32:a marathon), Bertil Nordenskjöld, fotboll 1920 (oplac).

O

Sven Ohlsson, brottning 1912 (oplac, grek-rom 75 kg).

P

Björn Palmqvist, ishockey 1968 (sexa), 1972 (fyra).

R

Stefan Rehn, fotboll 1988 (femna), Jonas Rosén, fäktning 1984 (femna, värja lag), Kenth Rönn, bob 1976 (nå 2-mans, 16:e 4-mans), 1980 (15:e 2-mans, oplac 4-mans).

S

Alrik Sandberg, brottning 1912 (oplac, grek-rom, 82 kg), Holger Schön, skidor 1932 (11:e backe, 28:e nordisk kombination), Carl Silfverstrand, fräidrott 1908 (nå stav, 12:a längd), Karl Gustaf Staaf, fräidrott 1900 (5:e slägga, 7:e stav, 11:e diskus, tresteg oplac, stående tresteg oplac), Nils Stefansson, bob 1984 (19:e 2-mans, 21:a 4-mans), Rolle Stoltz, ishockey 1960 (femna), 1968 (fyra), Nils Sundh, skidor, backe 1924 (12:a), Fritiof Svensson, brottning 1924 (femna, grek-rom, 62 kg), Gottfrid Svensson, brottning 1912 (oplac, grek-rom 67,5 kg), Gustaf Söderström, fräidrott 1900 (sexa, kula, sexa diskus), Ulf Sandegren, fäktning 1988 (oplac).

T

Olle Tandberg, boxning 1936 (femna, tungvikt).

V & W

Christina Wahlgren, fäktning 1964 (oplac florett), Peter Vanky, fäktning 1988 (åtta), Eric Wennerberg, bob 1968 (18:e 2-mans), Edvin Vesterby, brottning 1952 (fyra, fristil 57 kg), 1960 (fyra grek-rom, oplac fristil 57 kg), Ragnar Wicksell, fotboll 1912 (oplac), 1920 (oplac), Harry Wolff, boxning 1924, 54 kg (oplac), Rudolf Wählin, fräidrott 1922 (23:a marathon).

Å

Ulf Åkerblom, bob 1984 (21:a 4-mans).

Ö

Carl-Göran "Lill-Stöveln" Öberg, ishockey 1968 (fyra), Albert Öijermark, fotboll 1920 (oplac), Arvid Östman, brottning grek-rom 58 kg 1924 (oplac).

Statistiken är sammanställd av Janne Bengtsson med boken "Sverige i OS" som källa.

DJURGÅRDAREN
Officiell tidning för
Djurgårdens Idrottsförening
Stockholm

DJUP KRIS BYTT MOT VISIONER OCH PERSPEKTIV

Idrottens säsonger går in i varandra. Nu, när vi står i begrepp att summera fotbollssäsongen, har ishockeyn redan kört igång. Och i mellantiden har boxaren Lars Myrberg hunnit med att ta brons i OS, en prestation värd en stor eloge.

Vårt fotbollslag kom till allsvenskan svårt nederlagstippat, men ställde snabbt alla begrepp på huvudet. Avancemanget till allsvenskt slutspel var en stor seger för den laganda och goda stämning som råder inte bara i fotbollslaget utan i hela föreningen. Det som för inte så länge sedan var en konkurshotad idrottsförening i djup kris, har blivit en framåtsyftande organisation med visioner och perspektiv om nya, lysande, tider.

Fotbollslaget har visat vägen med sitt fina spel, öppet, vägvinnande och framåt. Fotbollens lagledning har skapat ett lag, i det ordets rätta bemärkelse, och det är något hela föreningen bör ta fasta på.

Nu inleds hockeysäsongen. Fjolårets storslagna insats i grundserien förmörkades lite av förlusten i slutspelet. Men det var av landslagsuppdrag och OS tröttkörda djurgårdare som kom till spel där. I år hoppas, och tror, vi på ännu bättre resultat.

Låt mig också nämna det faktum att Djurgården var representerat med fem man, plus ytterligare ett antal ledare, i de olympiska spelen i Söul. Vi hyllar alla dem, som genom utomordentliga insatser i sina sporter kvalificerat sig till OS, och ger en särskild eloge till boxaren Lars Myrberg, bronsmedaljör i lätt weltervikt (63,5 kg). Hans prestation hör till de stora inom Djurgården under de senaste åren.

Till sist: 90-årsjubilerande Stockholms Idrottsförbund delade nyligen ut medaljer för lång och förtjänstfull ledargärning till två DIF-profiler; Gösta "Knivsta" sandberg och Lennart Öberg. De har båda gjort, och gör, ovärderliga insatser för föreningen. Vi ser också fram mot ett långt och än mer givande samarbete med dessa stora ledargestalter.

I samband med jubiléet fick stockholmarna också chansen att en gång för alla avgöra vilken huvudstadsklubb som har det vackraste klubbmärket. Det skede i samband med en jubileumsutställning och vi kan konstatera att vår blå-röd-gula sköld utsågs till det allra vackraste märket, i stor stil före AIK:s emblem.

Jan-Peder Norstedt
är ordförande
i Djurgårdens
överstyrelse

Ansvarig utgivare: Rolf Rosenberg. Chefredaktör: Janne Bengtsson. Redaktionsråd: Tom Agnblad, 08-769 26 24, Berndt Banfors 08-65 19 75, Janne Bengtsson 08-13 58 78, Ralf Gustavsson 08-788 63 37, Gertrud Ohlsson 08-48 11 44, Dan Svanell 08-24 19 20, Åke Wilhelmsson 08-784 00 00. Postadress: Djurgårdaren, c/o Bengtsson, Tvåspannvägen 31, 175 38 Järfälla. För prenumerationer: Djurgårdaren, Box 260 62, 100 41 Stockholm. Tel: 08-11 57 11. Adressändring görs till ovanstående adress, minst tre veckor i förväg. Postgiro: 5 69 16-0. Preliminär utgivningsplan för Djurgårdaren: Nr 1, manusstopp 15 januari, utkommer ca 25 februari, nr 2: 1 april/25 maj, nr 3: 20 augusti/1 oktober, nr 4: 20 oktober/1 december. Åsikter i artiklar och reportage behöver inte nödvändigtvis, med undantag för ledaren, vara Djurgårdens Idrottsförenings och dess sektioners officiella uppfattning. Införda annonsers budskap och innehåll står helt för annonsörens upplåtning. Tryckeri: ScanPrint AB, Stockholm 1988

ORD OCH INGA VISOR.

Dags för ett par konkreta erbjudanden mitt bland alla fagra löften: Spara 7 000:– på en ny Mazda 323!

Bl. körn. 323-serien: 0,65–0,90 l/mil.
Kostnad 1 500 mil: 3 948–5 467:– (87 07 01).

● Vi har köpt in ett parti 323:or av 1988 års modell som vi kan sälja till introduktionspriset.

**Mazda 323 3-Di
från 77 400:–**

● Dessutom utrustar vi bilen med extra vinterhjul, en Philips 471 bilstereo med högtalare och gummimattor.

**Där sparar du ca.
6 000:–**

● Slår du till före den 30/9 bjuder vi även på en snabbhetspremie värd tusen kronor.

**Där sparar du
1 000:–**

Specialerbjudande
från BK-finans:

Månadskostnad 99:– inkl. moms!

BK-finans erbjuder dig att leasa en ny 323:a under 2 år eller max. 4 000 mil — för 99:– i månaden!

Kontantinsatsen är så låg som den kan bli, dessutom köper vi gärna in din egen bil. Och på 323:an lämnar vi ett garanterat inbytesvärde.

Därmed är Sveriges felfriaste bil* också en av Sveriges billigaste. Hos Bilkonsult.

* Enl. Svensk Bilprovnings skrift "Bilens svaga punkter" — tre år i rad. Dessutom har bl. a. Motormännens Riksförbund kommit till samma slutsats i egna undersökningar.

Priskalkyl	323 3-D 1,3 i	323 3-D 1,6i	323 3-D 1,6i kombi
Bilens pris	77 400:–	82 900:–	91 100:–
Kontant	17 900:–	19 900:–	23 900:–
Mån.kostn.	99:–	99:–	99:–

Alla priser inkl. moms. Erbjudanden kan ej kombineras med varandra eller med andra erbjudanden. Reservation för mellanförsäljning.

Bilar för omgående leverans.
Gäller t.o.m. 30/9.

Bromma
Ulvsundavägen 134
Skärholmen
P-Huset

Ett Fordoniaföretag
BILKONSULT
JAGUAR **mazda**

Skärholmen: P-Huset. Tel. 710 05 80. Bromma: Ulvsundavägen 134. Tel. 25 28 50. Bilkonsult Företagscenter/Bromma: Tel. 80 60 20.
Öppet: Mån–Tors 9.30–19. Fre 9.30–18. Lör 10–15. Sön 11–15. Störst på Mazda och Jaguar.

FOTBOLLSTJEJERNA VILL HA MERA STÖD

FRÅN SEKTIONERNA

• **JÖRGEN LINDMAN** med fem av "sina" tjejer: Överst från vänster Pia Carlsson och Malin Swedberg, knäsitande Anna Bjurström, Ulrika von Schrebb och Kicki Ericsson.

FOTO: JANNE BENGTTSSON

Av JANNE BENGTTSSON

I fjol såg det illa ut – men i år är det bara uppåt.

– I år har vi en annan bredd i truppen, men framför allt en helt annan målmedvetenhet, säger Jörgen Lindman, tränare för Djurgårdens så framgångsrika damfotbollslag.

Det är ett mycket ungt lag som genomfört årets serie. Medelåldern är runt de 20 och ändå är spännvidden stor mellan den

ungsta spelaren, blott 16-åriga Anna Bjurström och "åldersfröken", 28-åriga målvaktslejoninnan Lisbet Hjelme.

Fem nya i laget

Fem nya spelare tog en plats i laget till den här säsongen. Från Lidingö kom Anna Bjurström och Kicki Eriksson. Tina Wennberg kom från Lindsdals IF i djupaste Småland och Maria Alkander bytte Täbys dress mot Djurgårdens blårandiga.

Årets målskytt framför alla andra heter Pia Carlsson som spelat i laget några år. Pia höll hela säsongen till i toppen av skyt-

DIF:s DAM- LAG 1988

Överst fr. v: Christer Smittberg (ass. tränare), Pia Carlsson, Ann Bjurström, Gisele Sjöberg, Ulrika von Scheeb, Liebeth Hjelm, Malin Swedberg, Maria Al-cander, Jörgen Lindman.
 Mellanraden: Bengt Högström (lagledare), Annika Lennkvist, Camilla Lindqvist, Ethel Bjaring, Cecilia Norman, Carina Hagström, Mona Hjortzberg, Anders Wallin.

Längst fram: Seidy Söderholm, Kicki Ericsson, Anne Hauru, Ylva Starfjord och Tina Wennerberg.

Foto: BJÖRN DEIBER

teligan. Men också andra spelare klarade av att göra mål.

– Det fanns ju matcher (t ex mot Sidensjö) då vi hade sju tjejer i målprotoklet. Och mot Sundsvall (5–1) fyra målskyttar.

Det finns alltså all anledning för djurgårdstjejerna att se ljusst på den gågna säsongen. Åren närmast har varit, minst sagt, turbulenta. Olika kriser – av varierande tyngd och grad – har skakat Djurgårdens damfotboll de senaste åren.

Sejouren i högsta serien blev ettårig, en tung och inflytelserik ledare gjorde ett mindre lyckat inbrott i den sexualpolitiska debatten med påföljd att flera spelare lämnade laget samtidigt som andra slutade av mer naturliga orsaker – och i följande hängde existensen i ettan på en skör tråd.

– När vi pratade igenom situationen och våra möjligheter inför den här säsongen bestämde vi oss för en mycket seriös satsning, berättar Jörgen Lindman som tränade djurgårdstjejerna också 1983.

Men den seriösa satsningen måste hela tiden kombineras med andra aktiviteter. För det är inte lätt att vara fotbollstjej vare sig i Sverige eller i Djurgården. Att sälja lotter, arbeta som matchvärdinna eller med Tipstjänsts Oddsetgiv, eller t o m med annonsragning till matchprogrammen för att få ekonomiska medel att kunna fortsätta spela fotboll – allt detta är också en sida av damfotbollen, en tyvärr ofta bortglömd baksida, som sammantaget med matcher och träningen i ett nötskal ger den enorma satsning och resultat DIF-tjejerna nått.

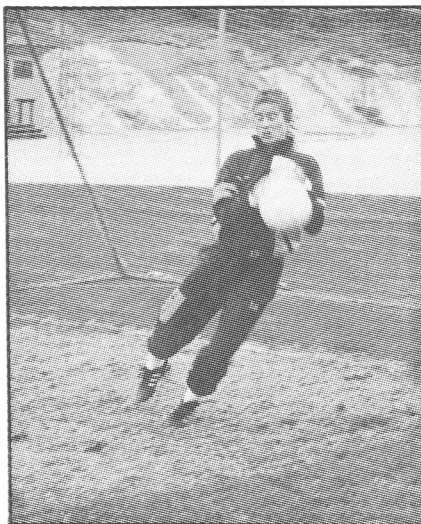
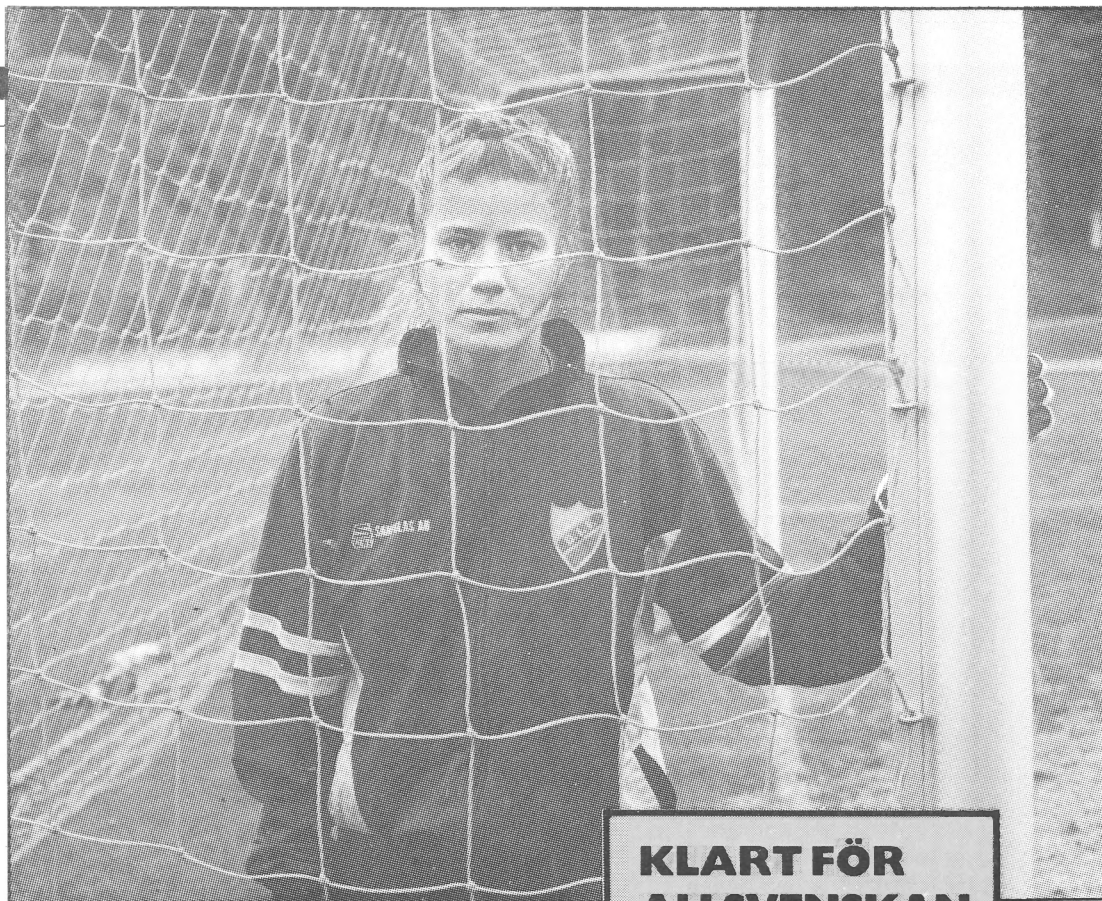
– Men visst har vi ett hyfsat stöd från Djurgården centralt, konstaterar Jörgen Lindman, pengar fattas ju överallt.

Samtidigt tvingas han konstatera att om någon skulle föreslå herrlaget den verksamhet damerna måste genomföra för att kunna få lira boll, skulle den personen bli synnerligen negativt bemött.

– Damfotbollen har en väldigt stor omställning på spelare. Djurgården är inget undantag. Det är en av orsakerna till att många tjejer lägger av med fotbollen väldigt tidigt.

Mänskliga problem

För djurgårdstjejerna är problemet dock inte i första hand pengar, utan människor. Svårigheterna ligger i att få fram

● **EN LEJONINNA** i buren. Ulrika von Schreeb. FOTO: JANNE BENGTTSSON

ledare på olika nivåer, människor som kan arbeta ideellt med damfotbollen.

– Nu blir det mest folket som är nära knutna till laget som ställer upp, säger Jörgen Lindman.

Och det tycker han är synd:

– Det är ju inte många som går och tittar på damfotboll. Och det är väldigt synd, för de skulle få se en attraktiv och målrisk fotboll, en vass anfallsfotboll och framförallt många snygga mål.

Lite bittert känns det:

– Det är många som snackat om tjejernas insatser, men så långt som till att gå och se en match har det aldrig gått. Det är tråkigt, tycker Lindman, och hoppas på rejäl skärpning till nästa år.

KLART FÖR ALLSVENSKAN NÄSTA ÅR

Det blir allsvenskan nästa år för djurgårdstjejerna. Åtminstone pekar allt på det i skrivande stund, när två omgångar återstår att spela i norr-ettan.

Avgörandet kom den 25 september i Sundsvall, där Djurgården i en mycket underlig match till sist kunde triumfiera med 5–1. Sundsvall ägde helt första halvlek, efter det att skyttedrottningen Pia Carlsson gjort 1–0 till DIF redan efter fem minuter.

Sundsvall kvitterade i 25:e minuten och i det läget såg det mörkt ut för djurgårdstjejerna, innan ordningen återställdes strax före halvtidsvilan. När Pia Carlsson så gjorde 3–1 sju minuter in på andra halvlek, flöt spelet ut och segern var hur säker som helst:

– Djurgården har ett lag som kommer att klara sig bra i allsvenskan, summerade sundsvalls-tränaren Lena Wallgren.

Tabellsituationen med två matcher kvar att spela: Djurgården etta på 35 poäng, med redan avsågade bottenlagen Härnösand (h) och Piteå (b) kvar att möta, AIK tvåa på 34 och Sundsvall avsågat med 31 poäng.

Djurgårdstjejerna får klara återkomsten till allsvenskan utan tränaren Jörgen Lindman, som vill ta ett sabbatsår.

BANDYSKOLA BLIR SUCCE'

Med ett mycket ungt lag skall Djurgårdens bandystoltheter försöka ta sig tillbaka upp i tvåan. Fjolårets sejour där blev ju inte så lyckad – laget hamnade sist och ramlade ur, och är den här säsongen tillbaka i division III B.

Bandykämparna från Åkersberga kommer till start med i princip samma lag som spelade i tvåan plus två nyförvärv: Göran Borg och Timo Lillbacka från Wetterhage i div. II.

Några tips vill bandykanslisten Lasse Innala helst inte ge, men ändå:

– Jag skulle bli mycket förvånad om vi inte vann serien och gick upp igen. I fjol förlorade vi alla andra halvlek, men höll emot jämnt i början. Nu är grabbarna ett år äldre och har bättre kondition.

Men det är främst på "basplanet" som bandysektionen bedriver sin verksamhet. En bandyskola för sju- och åttaåringar startar den 25 oktober och håller på över sportlovet. Ett 25-tal barn beräknas vara med, dvs ungefär lika många som i fjol då bandyskolan blev en succé.

Skolan drivs efter mycket sunda idrottsprinciper:

– Här slås ingen ut, förklarar Lasse Innala, den som vill fortsätta får göra det.

I fjol ledde skolan till ett lag, i år har Djurgår'n anmält lag till SJ-cupen, en populär ungdomstävling. Sammanlagt har DIF ett tiotal lag på olika nivåer i spel. Djurgårdaren återkommer med mer information om bandyns stora ungdomssatsning.

BACKLÖFTE PÅ GÅNG

Ett tiotal småknattar i Enskedetrakten, strax utanför Stockholm, skall få lära sig backhoppning i DIF-regi den här säsongen. Dessutom skall, förhoppningsvis, den mycket lovande blårandige

hopparen Mikael Lidman (17 år) placera sig långt framme på både junior-SM och stora SM längre fram i vinter – Djurgården har ju fina backhoppstraditioner från långt tillbaka.

Mikael Lidman är rankad nr ett i Stockholm och på 10–12:e plats i landet.

– Vi kommer att åka på snöläger i november eller december, berättar backhoppbasen Karl-Harry Karlsson. Men, förutom Mikael, kommer också gamla esset Christer Karlsson plus ytterligare några hoppare.

Ett stort problem för DIF-backhopparna svarar

"LILL-STÖVELN" ÅRETS DIF-MÄSTARE I GOLF

Djurgårdens golfsektion existerar visserligen inte, men ändå samlas golfintrasserade blårande varje år för att göra upp om DIF-mästerskapet i sporten.

Att Sven Tumba hade mer än ett finger med i spelet när tävlingen funderades ut, är kanske en onödig upplysning. Däremot hade Tumba inget att göra med årets matcher – han befann sig i det väldiga Moskva (se artikel på annan plats i denna tidning) för att tillsammans med diverse andra celebriteter som Mike Tyson och Pelé, inviga sin egen golfbana där – och följaktligen inte heller med att årets mästare blev en gammal lagkamrat till Tumba: Carl-Göran "Lill-Stöveln" Öberg.

"Lill-Stöveln" ledde från start till mål och noterade ett resultat sex bättre än sitt handicap.

Det forna ishockeyesset storspelade alltså när DIF-mästerskapen genomfördes i mitten av september, på Viksjö golfbana i Järfälla, norr om Stockholm. I regn och blåst deltog ett 35-tal spelare för att kvala in till det blårandiga lag som skall möta AIK och Hammarby längre fram i höst. Till den tävlingen ber vi att få återkomma.

Ett flertal ur dagens ishockeytrupp deltog, med varierande framgång: Kale Lilja, Christian Due-Boije, Rolf Ridderwall, Johan Garpenlöv mfl.

• SÅ SÅG han ut, "Lill-Stöveln", på den tiden det begav sig på rinkarna. En 25 år gammal bild.

15 spelare, de bäst placerade, tog sig alltså vidare till finallaget som efter diverse återbud kommer att kompletteras med Sven Tumba samt ytterligare namn. Här är de 15 bästa i DIF-mästerskapen som spelades efter ett poängsystem:

- 1) Carl-Göran "Lill-Stöveln" Öberg, 42 poäng.
- 2) Börje Johansson, 37.
- 3) Peter Pilö, 37.
- 4) Ove Ledin, 34.
- 5) Bo Aldensand, 34.
- 6) Åke Nyberg, 33.
- 7) Ove Malmberg, 33.
- 8) Johan Garpenlöv, 32.
- 9) Jan Svanstedt, 31.
- 10) Bengt Högström, 31.
- 11) Lars "Laban" Arnesson, 31.
- 12) Ulf Pilö, 30.
- 13) Christian Due-Boije, 30.
- 14) John Willingby, 30.
- 15) Folke "Totte" Bengtsson, 30.

Stockholms kommuns (illa) beryktade fritidsförvaltning (vem glömmer i första taget det omfattande sabotaget mot Stockholms Stadion) för. 45-meterbacken vid Fiskartorpet har varit under reparation i tre år, och fortsätter att vara så. Stupet har kapats sex meter, men överbacken har inte vinklats upp och farten blir alldeles för låg.

– Det kommer inte att gå att hoppa där, tror Karl-Harry Karlsson.

LYFT MED NY TRÄNARE

Inom handbollen ser man med tillförsikt fram mot den nya säsongen. Det avspeglas inte minst i handbollens primus motor Ove Lindbergs upprop där det står att läsa:

"Två lag som spelat en hel säsong utan tränare och ordnad träning men ändå visat kvalifikationer och nått förhållandevis bra resultat måste bli bättre när man tillför ordning och reda i form av vettig träningstid och tränare."

För nyheterna denna säsong är såväl att man bytt träningslokal som att man fått en tränare, som laget saknade under hela fjolårs-säsongen. Den nye tränaren är Lasse Eriksson från Ystad. Där har Lasse spelat allsvensk handboll i tio år i Ystads IF. När Lasse efter många år bröt upp från Ystad för att i Stockholm utbilda sig till sjukgymnast var Djurgården påpassligt framme.

– Vi har turen, vilket gjorde att vi i konkurrens med flertalet stockholmsklubbar från Cliff och nedåt lyckades knyta Lasse till Djurgården.

Ursprungligen skulle Lasse bara vara tränare, men när man körde igång fick Lasse lust att även röra på sig och kommer därför också att som spelare ingå i laget.

– Det blir givetvis ett lyft för hela laget att få med en

så rutinerad spelare och storskytt som Lasse, som säkert kommer att dänga in en 10–15 mål per match, säger Owe.

Nya i A-laget är även målvakten Per Landberg och Tommy Gustafsson. Per återvänder till Djurgården efter tre år i Uppsala. Även Tommy är en spelare som Djurgården tidigare haft i sina led. I övrigt är A-laget detsamma som förra säsongen.

Den nya träningslokalen finns i Gärdesskolan på Banérgatan, träning torsdagar 18.00–20.00. En klar förbättring mot de sena kvällstiderna från förra säsongen i Eriksdalshallen, där dock även denna säsong flertalet hemmamatcher spelas.

Med Lasse som tränare har nivån på träningen höjts flera snäpp. Laget har varit igång sedan i början av juni och under augusti och september kört två gånger i veckan. Även om "en match i taget filosofin" också gäller inom Djurgårdens Handboll så är målsättningen i år att A-laget skall komma bland de tre främsta i sin division III-serie. Målsättningen är också att på allvar även få igång B-laget, som spelar i division IV.

Avslutningsvis avslöjar Owe Lindberg även en annan förändring som införts inom handbollssektionen;

– Vi har i år bytt ut det förhatliga ordet "om" mot det mer trevliga "när". Så om vi tidigare sagt "om vi vinner" så säger vi numera istället "när vi vinner".

BOWLARNAS VILL UPPÅT

Serien startade bra för Djurgårdens herrlag i bowlingens division ett. Och målsättningen sätts högt:

– Vi skall försöka gå upp i Elitserien, säger Lelle Högborg, tränare och lagledare för damlaget men av och till också inblandad i herrlagets göranden och låtanden.

Stommen i laget är fjolårsspelarna, kompletterade

• **EN PRISCHECK** på 100 000 kronor gjorde djurgårdarna mer än nöjda med segern i Kringel Cup. Och sist Djurgård'n vann den cupen, blev det också SM-guld.

FOTO: LENNART NYGREN

DIF-SEGER I KRINGELCUPEN

Senast Djurgården vann Kringel Cup i Södertälje – det var 1983 – gick laget också vidare och vann SM. Hur det går i år vet ju inte ännu, men att tio av tolv elitserietränare tippas DIF som etta fram på vårkanten kan ju vara en hoppfull fingervisning.

Kringel Cup bjöd i vart fall på fin ishockey från det blåran...gul-lila lagets sida. Djurgården spelade utan "stjärnorna" Håkan Södergren (avstängd) och Kent Nilsson (lätt skadad). Här är resultaten:

DIF-Leksand 3–1.

Målen: Ola Josefsson, Anders Johnsson och Arto Blomsten.

DIF-AIK 0–0 (!).

DIF-TPS Åbo 2–2.

Målen: Johan Garpenlöf, Mikael Johansson.

Semifinalen:

DIF-Luleå 2–1.

Målen: Jens Öhling, Claes Norström.

Finalen:

DIF-HV 71 5–3.

Målen: Anders Johnsson 2, Claes Norström, Mikael Johansson, Peter Nilsson.

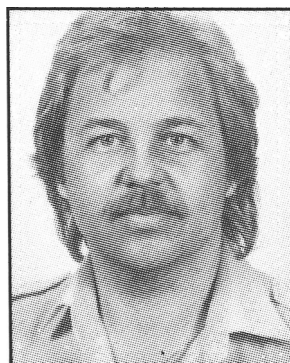
med två nya spelare: Den fd djurgårdaren Göran Pihlblad, åter från stockholmsklubben Trol samt Jörgen Nyberg, också han från Trol.

Nyberg har spelat mycket övertygande och starkt i säsongsupptakten, medverkade synnerligen aktivt till att djurgårdarna satte klubbrekord – och det t o m på bortaplan – i en av säsongens första seriematcher.

Damlaget, som spelar i division två, sätter målsättningen något lägre än sina manliga kollegor: Här gäller det att hänga kvar. Laget vann trean i våras och är alltså nya i tvåan. Erfarenheterna från några år till-

baka, då laget var uppe och vände i tvåan, förskräcker.

– Det gäller nu att konsolidera laget, säger Lelle Högborg.

• **LELLE Högborg**, damlagets tränare, siktar på nytt kontrakt.

berg, och att utöka A-lagsgruppen för att kunna hänga med.

Till den här säsongen har en ny spelare tillkommit.

Janita Ledin med erfarenheter från allsvenska Solklot anses allmänt bli en mycket fin tillgång för Djurgården.

Janita är fostrad av Göran Bergendorf, ansedd som landets främste bowlinginstruktör, har hållit upp under två år. Nu har hon kommit igång igen, i Djurgård'n.

FOTNOT: Både Djurgårdens herrar och damer spelar i bowlingens näst högsta serie. Herrarna i div. I, högsta serien är Elitserien, damerna i div. II, högsta serien heter Allsvenskan.

PINGISEN VILL UPP IGEN

Det gick knackigt för laget föregående säsong och A-laget åkte med minsta möjliga marginal ur division II. Ett av målen för kommande säsong blir därför att vinna division III och återta platsen i tvåan. Serien startar i oktober och spelas i form av fyra helgsammandrag där tre eller fyra matcher avverkas per lag och helg.

Tyvärr har hårdslående Mats Bäckström valt att lämna klubben för att återvända till norrlandspingis i Hudiksvall. Detta gör att laget i år kommer bestå av, förutom Niklas Ferb, Tomas Karlsson och Bosse Netz sedan tidigare, även Robert Strömfeldt. Som reserv finns också Per Nilsson att tillgå.

För farmlaget Enskede BTK ser det ljus ut inför seriestarten i division V. Detta eftersom laget i år förstärks med Stefan Tapay som återkommer till klubben efter fyra års frånvaro p g a studier på annan ort. I övrigt består laget av Mats Hagberg, Jörgen Melander, Stefan Berglund m fl, och detta manskap bör räcka för att avancera till en ädlare division.

På tävlingsidan har Östersjömästerskapen i Visby

Tala om TRYCKERI med fullservice! HÄR ÄR VI

SÖKER NI ETT KVALITETSTRYCKERI i ordets bästa mening kom då till oss för vidare diskussioner.

Vi utför SÄTTNINGSSARBETEN av garanterat högsta tänkbara typografiska kvalitet. Och det säger inte litet idag när det finns så mycket underhålliga trycksaker på den grafiska marknaden. Glöm inte heller bort att ScanPrint i sin presspark även har en toppmodern 4-färgs Planeta med elektronisk färgstyrning och som ger den verkliga finishen. Den pressen är vi stolta över. Prova den för dina kvalitetstrycksaker. Vi vet att du kommer att bli nöjd.

Även när det gäller REPROARBETEN är vi på hugget med allt som krävs för ett gott tryckresultat. Detsamma kan sägas om vår avdelning för ARKOFFSET där våra duktiga yrkesmän trycker i alla format upp till A 1 och från en till fyra färger.

Behöver du ROTATIONSTRYCK i stora upplagor? Det där sista bestämmer du naturligtvis själv, så klarar vi det också till högsta kvalitet och bästa priset.

Ja, allt detta är inte några överord. Kom ut till oss och vi är säkra på att du kommer att bli nöjd med oss som din framtida trycksaksleverantör. Vi har allt inom huset som du behöver för ett fullgott grafiskt arbete.

HÖR AV DIG!

ScanPrint

Vi håller till i nya lokaler
på SPÅNGAVÄGEN 399
Vår postadress är
BOX 8098
och telefonnumret 08-795 95 40

hunnit avgöras. Säsongsupptakten gick hyfsat. Tomas Karlsson spelade bra och hade matchbollar på slutlige vinnaren i klass Elit och Bosse Netz vann gårds-gårdsklassen, klass IV.

Under sommaren har träning som vanligt bedrivits i Energiverkets lokaler vid Rådmanngatan två gånger i veckan och i september återupptas träningen i Enskedehallen tre gånger i veckan. Drygt 20 ständigt aktiva kommer där turas om att svettas vid borden och på nybörjartiderna kommer i år satsas på ökad uppslutning.

BOXARNA FÖRSTÄRKER

• *NIKLAS Lindgren, en av de framstående djurgårdsboxarna. Bli det ett verkligt genombrott i år för Niklas?*

Ett 30-tal unga grabbar i träning varje kväll och ett 20-tal licensierade boxare – det är läget för Djurgårdens anrika boxningssektion.

Boxningssektionen, under de senaste två-tre åren landets bästa klubb, har de flesta av sina "storboxare" kvar, bl a Claes Ahlström, Niklas Lindgren och Mikael Sahlberg, samtliga medaljerade vid Svenska mästerskapen, nu i full träning. De tre fick fjolårssäsongen delvis spolierad av diverse

skador, men lovar att komma igen den här säsongen.

Dessutom kan sektionen presentera två fina nyförvärv inför den säsong som just dragit igång – om man nu kan tala om nyförvärv i de här fallen, det handlar om grabbar som av en eller annan anledning flyttat till Stockholm. Till skillnad från många andra klubbar, inte minst i Stockholmsområdet, köper Djurgården inga boxare till klubben.

Nykomlingarna är Rino Lando (lätt weltervikt, 63,5 kg) från Halmstads BK och Jens Andersson (lättvikt, 60 kg) från BK Fox i Malmö. Båda två är erfarna matchboxare som kommer att kunna hävda sig bra i de kommande turneringarna och mästerskapen.

PETER MÖRK I UNIFORM

Peter Mörk till Växjö!

Nja, så allvarligt är det inte. Men Peter har bytt ut den blårandiga dressen, tillfälligtvis i alla fall, mot kronans gråbrungrågröna, eller vilken färg de nu har.

Peter tjänstgör, tillsammans med målvakten Anders Almgren (fyra matcher i år) vid idrottsplutonen på I 11 i Växjö. Peter gör fyra träningspass i veckan i Växjö och deltar på fredagarna i lagets egen träning i Stockholm.

Kanske kan idrottsplutonen och lumpandet hjälpa Peter att ta en ordinarie plats i Djurgårdens allsvenska elva. Föregångare finns ju: I fjol hade Malmö FF en avbytare på idrottsplutonen i Växjö: han heter Martin Dahlin...

MEDARBETARE: Janne Bengtsson (bandy, backhoppning, golf, bowling, ishockey, boxning, fotboll), Ralf Gustavsson (handboll) samt Bosse Netz (bordtennis).

M V B S

– *Minns Våra Bästa Stunder*

Den 12 mars 1991 är en mycket betydelsefull dag. Då fyller Djurgårdens Idrottsförening 100 år. Dessa 100 år av idrottsutövande håller för närvarande på att dokumenteras.

I samband med 100-års-jubiléet kommer en jubileumsbok, en VHS-kassett samt en ljudkassett att ges ut. Tanken är att dessa tre produkter tillsammans skall ge en fullständig bild av Djurgården IF:s historia.

Djurgården IF:s förste ordförande hette John G Janson. Då han den 12 mars 1891 bildade föreningen på ett litet kafé på Djurgården, kunde han och hans kamrater knappast ha föreställt sig vid den av de kommande framgångarna.

DIF blev snabbt en av landets ledande klubbar i alla former av skidåkning. På 10- och 20-talen tog föreningen åtskilliga SM-tecken i idrotter som boxning, brottning och fotboll, där konkurrensen var mycket hård.

Många nya sektioner

Under de kommande decennierna startade man många nya sektioner i DIF. Föreningen utvidgades och SM-tecknen blev allt fler. Djurgårdsmedlemmar hade även stora internationella framgångar, såväl individuellt som i lag.

Djurgårdens IF har med åren fått skaffa sig andra målsättningar än de som gällde 1891, då avsikten var att "utgöra ett föreningsband emellan personer på Djurgården" som hade irdottsintresse.

Det viktiga sammanhanget

Djurgårdens IF:s historia är också en del av ett

större sammanhang. Föreningen – Stockholms stolthet – är naturligtvis präglad av sin hemstad. Hur viktiga är till exempel inte de platser där djurgårdare tränat och tävlat, sammanträtt och festat.

Djurgårdshistorikern behöver inte endast behandla 100 års resultat i olika idrottsgrenar. Lika viktigt är att skildra föreningens roll i Stockholm samt dess roll i Sverige och världen.

Hjälp emottages tacksamt

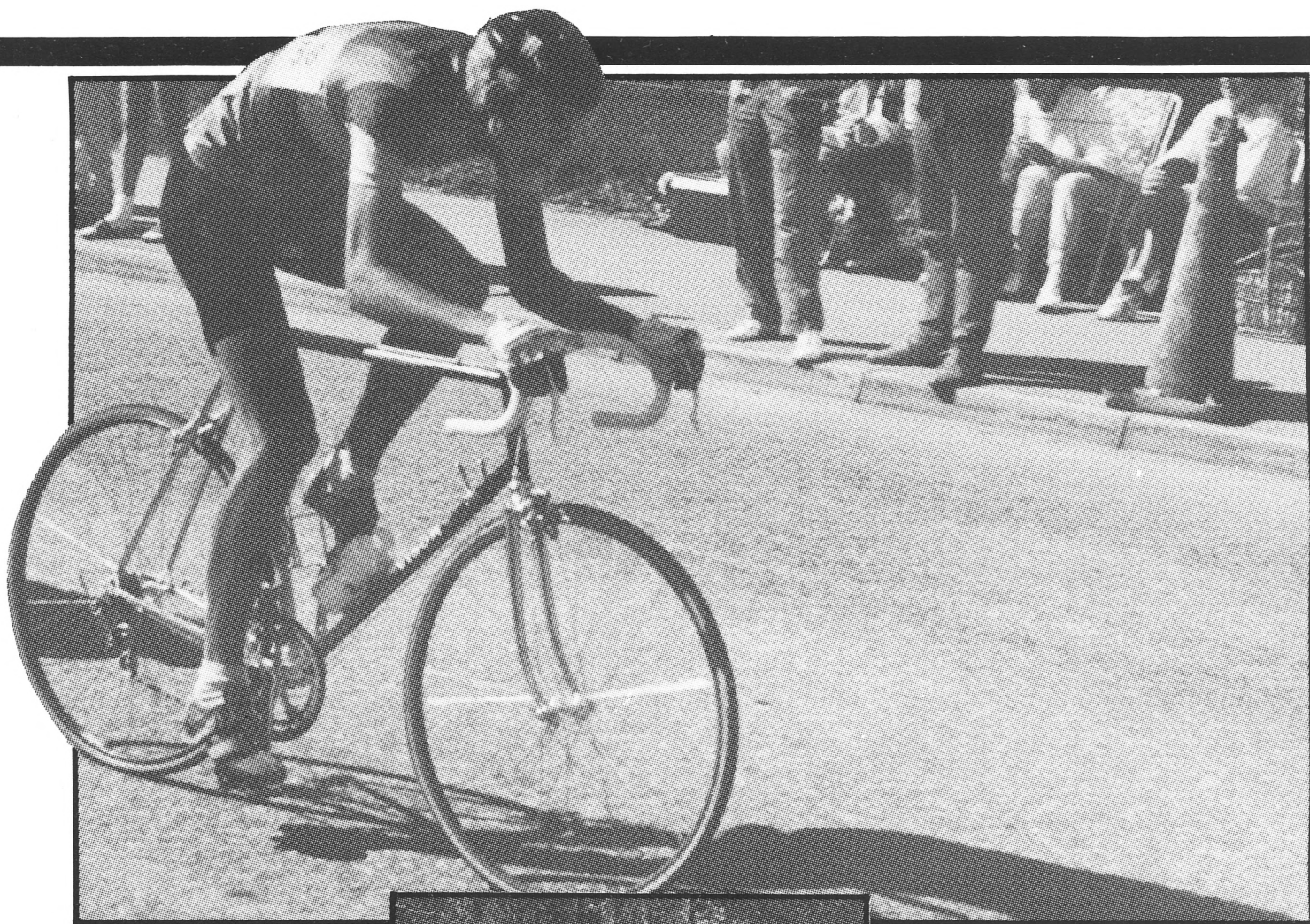
Som Du säkert förstår är det ett omfattande arbete att dokumentera Djurgårdens IF:s historia. Det gäller att leta upp och gå igenom mängder av tidningsurklipp, fotografier, protokoll, brev, etc för att kunna bilda sig en uppfattning av de 100 årens händelser.

Vi behöver all hjälp vi kan få. Du som läser det här har kanske något att bidra med: till exempel gamla tidningsurklipp från Din tid som aktiv i Djurgårdens bandylag eller minnen från när Din farfar berättade hur han var med och slog Örgryte då DIF tog sitt första SM-guld i fotboll 1912.

Alla bidrag – stora som små – tas tacksamt emot. Jag som skriver dessa rader heter Mats Wickman och är ansvarig för arbetet med djurgårdshistoriken. Kontakta mig om Du vill hjälpa till. Jag finns på Djurgårdens kansli, telefon 08-11 57 11, adress Djurgårdens IF, Box 26062, 100 41 Stockholm.

Ett sådant här stort projekt är förstas kostsamt. För att finansiera det hela har vi 20 företag som stöttar oss.

Mats Wickman

SATSNING PÅ CYKEL- UNGDOMAR SKALL GE...

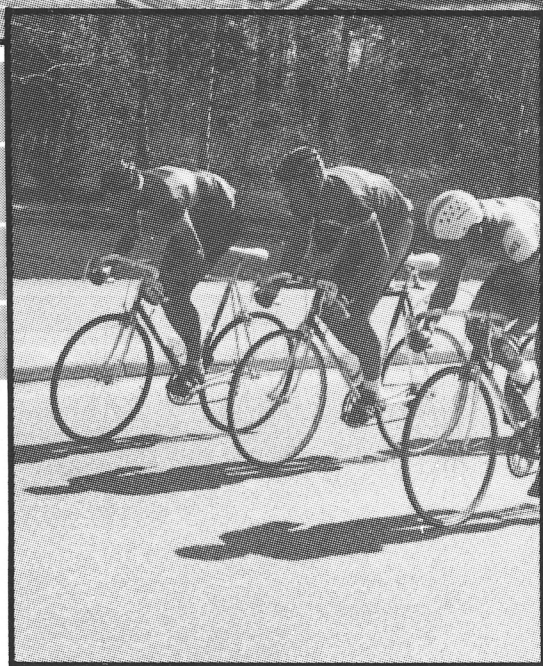
Av STAFFAN ULFVEBRAND

När seklet var ungt tog djurgårdarna sina höghjulingar och svängde ut på Kungliga Djurgården på sina träningspass.

I dag är norra Stockholm hjärtat för en blomstrande cykelsektion med ett 40-tal aktiva, från elva år och uppåt.

Stadsdelen är Akalla och adressen Sibeliusgången. Det är Djurgårdens IF:s cykelsektions samlingsplats. Dvs om somrarna. På vintrarna blir det mest anrika Stadionborgens inre och -testcykeln.

Djurgårdscyklisterna ligger på rulle på de framgångsrika is-

hockey- och fotbollslagen, och när vi summerar säsongen 1988 är läget detta:

● Per Alm, 18 år gammal, är årets junior i Sverige. Per blev tvåa i tempoloppet på junior-SM och tog brons i linjeloppet. Han var framgångsrik i laget i juniorvärldsmästerskapet, i såväl tempo som i det individuella loppet. En verklig framtidsman inom svensk cykel.

● *PER Alm är årets utropstecken, en junior i absolut sve-rigetopp. Och Per Bertilsson, som här vinner en spurstrid i Fagerstas GP, är ungefär lika bra. I hög grad män för framtiden.*

● Per Bertilsson, också han 18 år gammal, är landslagsman och nästintill den absoluta svensktoppen efter året som gått.

Långa resor

Kruxet för djurgårdstränaren Mats Ericsson, nu inne på sin fjärde säsong, är att dessa framtidsnamn bor fjärran både från varandra och Stockholm. Per

Alm har "bara ett par mil" till sta'n från hemorten Bålsta (ännu längre norr om Stockholm), medan Per Bertilsson har en verkligt dryg sträcka från bostaden i Skara.

- Jag hoppas verkligen inte att det skall dröja länge innan de båda flyttar hit och kan träna tillsammans, säger Mats Ericsson, som har stor del i de blårandigas cykelframgångar de senaste åren.

Klippt och skuren

Mats egen bakgrund är som klippt och skuren för att leda DIF:s alla tävlingscyklister. Under 70-talet var han en av våra stora cyklister och deltog i två VM. För elva år sedan lämnade Mats hemmaklubben Ystad och slyttade till Stockholm där han engagerades av merittyngda CK Falken i söderort. Från 1985 är han djurgårdare. Och..?

- Jag fortsätter gärna i jobbet, men jag har inget emot att få hjälp av ytterligare en instruktör. Ja, jag ställer gärna min plats till förfogande och hjälper till om vi hittar någon annan. Det behövs alltid nytän-

kande inom den här sporten, och jag är 32 år och har hållit på med sporten sedan jag var nio.

Jobbiga veckor

Hittills har Mats Ericssons arbetsvecka varit späckad med uppgifter. Han driver en egen firma och inom djurgårdscykeln har han allt som oftast fått syssla med allt mellan himmel och jord.

Men det har han gjort med framgång. Under hans "era" har Djurgården blivit en av de tio främsta cykelklubbarna i Sverige. I Stockholmsdistriktet är PK-banken och Spårvägen etta och tvåa, men sedan kommer Djurgården och Falken.

Sektionen funderar just nu på att återigen ta upp Kista Centrum Cup, en ungdomstävling DIF arrangerade för ett par år sedan. Men så lades "gupp" på vägarna i Kista för att stoppa

DJURGÅR'N NY FRAMGÅNG I EN SPORT MED TRADITIONER

okynneskörningen med bil på kvällar och nätter och tävlingen tvingades göra ett uppehåll. Men nu har "guppen" tagits bort, och DIF-tävlingen är på tapeten igen. Liksom de verkliga framgångarna. Det är några år sedan sist.

25 år se'n sist

Men de "stora tiderna" skall komma tillbaka:

– Det ser mycket bra ut för närvarande, bekräftar cykelbasen Berndt Banfors, som tillhört sektionen i 13 år.

Och som inte är alldeles utan önskemål:

– En stabilare ekonomi och rejälare utrymmen att ställa cyklarna på vore önskvärt, säger han.

• *TRE STORA DIF-cyklister är fr. v Gunnar Göransson, Oswald Johansson och Herbert Dahlbom.*

Berndt Banfors betygsätter och ser framgångar i framtiden:

– Djurgården är nog landets mest aktiva ungdomsklubb i cykel och det är vi mycket stolta över. Liksom över att vårt damlag hör till eliten i landet.

Tränaren Mats Ericsson, ytterst ansvarig för samtliga tävlingsåkare i Djurgården:

– Vi har många jättemånga tjejer som visat klassen på träning, men som ännu saknar det definitiva genombrottet på tävlingsbanan.

Bronstrio i JSM

Tjejerna han talar om är bronstrion i junior-SM i fjol:

Lotta Larsson, Maria Ahlberg och Jeanette Lennström. I Karin och Sara Johansson har Djurgården ytterligare löften.

Tilläggs kan att Svenska Cykelförbundets ordförande heter Owe Svensson. Han är, givetvis, djurgårdare.

Allt lovar gott för framtiden. Mycket gott.

DIF:s CYKELHISTORIA

började 1960 när en rad klubbar, bl a Stefaniterna, gick tillsammans för att bilda DIF-cykel. "Storfräsare" som Herbert Dahlbom, Oswald Johansson, Gunnar Göransson, Ove Gozzi och Bengt Lager (för att nu nämna några) placerade DIF-cykeln i högsätet.

Det blev ett par svenska mästerskap och även andra meriterande segrar, i Sverige och utomlands.

HOCKEYSÄSONGEN

TIO DIF-EXPORTER TILL NHL

Av RALF GUSTAVSSON

Djurgården har sett tio av sina spelare, direkt eller indirekt, exporteras till den nordamerikanska kontinenten för spel i WHA- eller NHL-ligorna. Men den noteringen är Djurgården den allra största svenska exportören av spelare till Nordamerika.

LARS-ERIK EN AV DE STORA

● Lars-Erik Sjöberg räknas som en av de största i svensk ishockey. Han spelade 149 landskamper, blev silvermedaljör tre gånger och bronsmedaljör två gånger i VM och deltog i såväl OS som Canada Cup. "Taxen", som Lars-Erik kallades, blev Stor Grabb nr 75 och 1974

utsågs han till VM-turneringens bästa back.

Lars-Erik spelade i tre svenska elitklubbar – Leksand, Djurgården och Västra Frölunda. I Djurgården 1965–67 när han på GCI utbildade sig till gymnastikdirektör. 1969 blev han svensk mästare i Leksand. Under sina fem år i Västra Frölunda utbildade han sig till psykolog och tog en fil. kand. Proffs blev Lars-Erik 1974 i Winnipeg Jets, där han spelade fram till 1980. Under de sex säsongerna vann han WHA-ligan tre gånger.

Trots sina ringa 173 cm var han omöjlig att passera. Han behärskade till fulländning ishockeyacklingens svåra konst. Efter sin aktiva karriär blev Lars-Erik först assistant coach i New York Rangers och därefter dess Europa-scout samtidigt som han var affärsman och sålde typiskt svenska varor i Nordamerika.

I alla sammanhang var Lars-Erik en stor personlig-

het. Utanför rinkens var han lågmäld men det han sa lyssnade alla på. En svår sjukdom blev dock Lars-Erik övermäktig och endast 43 år gammal avled han i oktober 1987.

HEDBERG VAR YNGST I VM

● Anders Hedberg kom 16 år gammal till allsvenska MoDo från moderklubben Smedjehoimen i Ö-vik. 1970 var han som 19-åring Sveriges yngste VM-spelare. Till Djurgården kom Anders 1972 och spelade där under de två år när han på GIH utbildade sig till gymnastikdirektör.

När Anders 1974 var klar med studierna blev han proffs i WHA-klubben Winnipeg Jets. Tillsammans med "Pröjsarn" Nilsson och Bobby Hull bildade de i Winnipeg en av de vassaste kedjor som troligtvis funnits därborta.

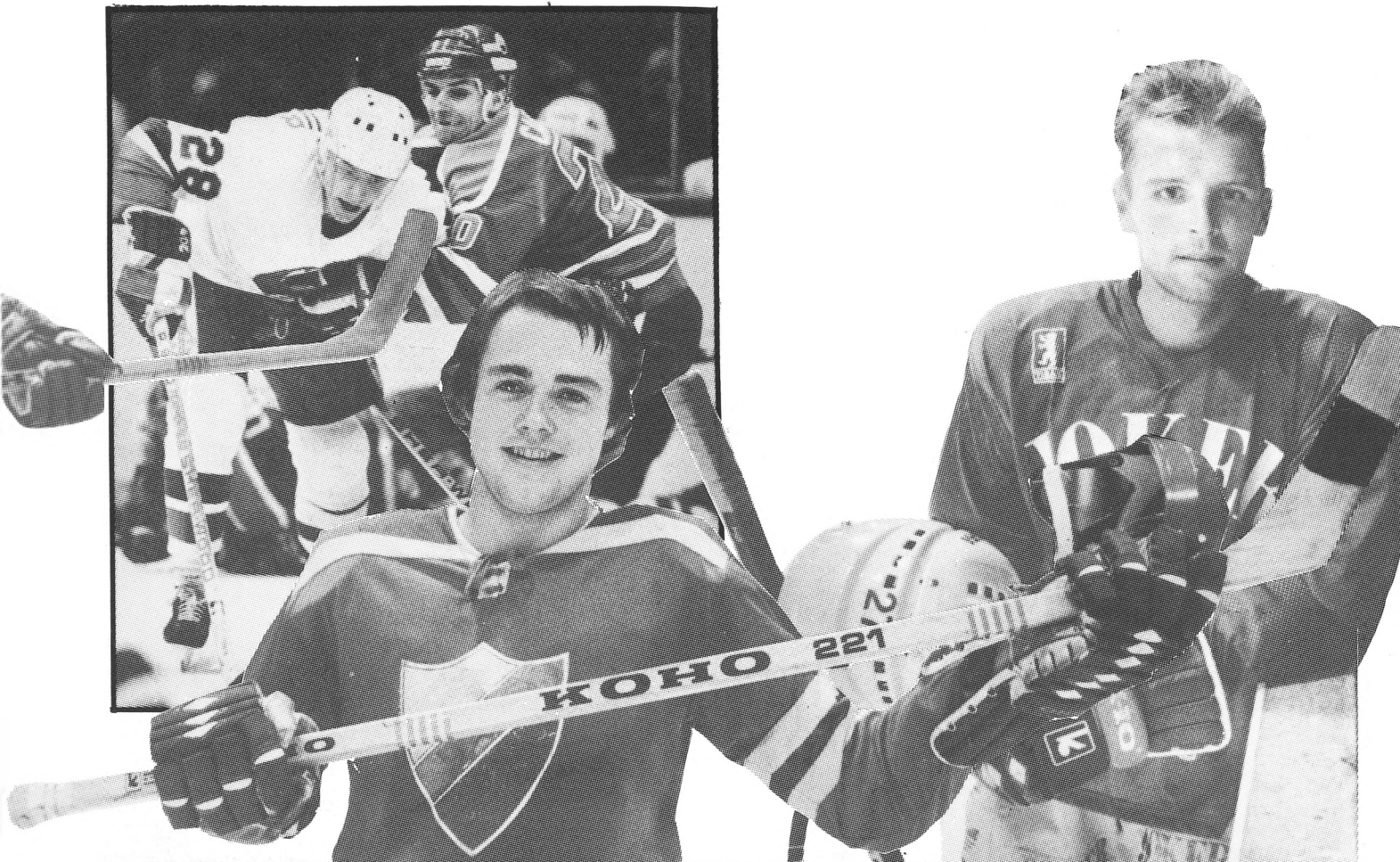
Anders kallades "The Swedish Wind" och gjorde

skäl för namnet genom sin snabbhet och eminenta skridskoåkning. Han var ett perfekt komplement till ständige följeslagaren "Pröjsarn", som var strateg i deras spel. Efter fyra succésäsonger i Winnipeg följdes de åt till New York Rangers där de spelade i sju år.

Sin sista match spelade Anders på våren 1985 när han på hemmaarenan Madison Square Garden tog ett känslofyllt avsked av sin publik. Anders hade nr 15 på sin tröja i Rangers och som de riktigt stora hyllas i NHL kommer ingen i framtiden i Rangers att få spela i en tröja med det numret.

1987 återvände Anders till Sverige, där den forne djurgårdaren idag är verksam i ledningen hos arvfienten AIK.

● Presentationen av Kenta Nilsson hittar du i en lång artikel på de följande sidorna.

PROFFS MEN INTE BLÅ-GUL

● Leif Svenssons proffsövergång till NHL var säkerligen den mest överraskande. För när Leif, 27 år gammal, tillsammans med "Rättan" Edberg 1978 skrev proffskontrakt med Washington Capitals så hade han inte spelat en enda A-landskamp. Han var dock en från back och hade en spelstil som man i Washington bedömde skulle passa i NHL. En besvärlig axelskada satte dock punkt för proffssejouren redan efter två säsonger. Tillbaka i Sverige 1980 avslutade Leif sin hockeykarriär genom att under två säsonger bli en behövlig förstärkning för Djurgården, samtidigt som han utbildade sig till läkare.

När Leif återvände till Djurgården gjorde han det till den klubb där han en gång började som pojklagspelare och där han hann spela fyra säsonger innan han blev proffs. Leif var

under många år en självskrivnen lagkapten i Djurgården. Idag tas hans ledaregenskaper tillvara i Nacka Hockey där Leif är engagerad som ungdomsledare och lagläkare.

KALLUR EN I SUPERKEDJA

● Anders Kallur fick sin hockeyuppfostran i Falu IF och kom via Tunabro till MoDo. När han 1976–77 gick på GIH i Stockholm spelade Anders för Södertälje SK. Säsongen 1978/79 kom dock Anders till Djurgården, där han återförenades med sina gamla lagkamrater från MoDo, Bosse Berglund och Håkan Dahlöf. Det blev en verklig succékedja. Anders vann skytteligan, fick Expressens guld-puck och Djurgården gick till SM-final mot just MoDo. Det var då som Anders i den första finalmatchen på Hovet fick en klubba i bröstet och blev borta från de resterande finalmatcherna. Su-

perkedjan spräcktes och många menar att med Anders kvar i laget skulle säkert utgången av SM-finalen blivit en annan.

Efter den succésäsongen blev Anders proffs i New York Islanders. I Islanders blev Anders den förste djurgårdare att vinna Stanley Cup. Med sina totalt fyra Stanley Cupsegrar är han en av de största Stanley Cupvinnarna.

Idag är Anders tränare i franska elitligaklubben Chamonix.

THOMAS I NHL TVÅ GÅNGER

● Thomas Eriksson kom till Djurgården som 12-åring från AIK. Som 16-åring debuterade han i A-laget. I landslaget fick Thomas sitt genombrott i Moskva-VM 1979. Han kom med genom några återbud och tackade för förtroendet genom att slå igenom med dunder och brak. 1980 deltog Thomas i OS i Lake Placid och på hösten 1980 blev han proffs

i Philadelphia Flyers. Han hamnade i farmarlaget och när han efter fyra månader kom med i Philadelphia fick han bara spela sporadiskt och då ibland bara 5–6 byten per match. Thomas, som alltid satt trivsel före pengar, tröttnade på detta och i oktober 1981 återvände han till Djurgården.

Men Thomas kom igen. Han är ju känd för att vara en fighter. Han tog guld med Djurgården 1983 och han storspelade i landslaget. Philadelphia ville ha honom tillbaka och höjde sina anbud så att Thomas inte kunde tacka nej. Efter tre säsonger under denna andra sejour i Philadelphia återvände Thomas 1986 hem till Djurgården. En svår knäskada som han ådrog sig i slutet borta i NHL gjorde att Thomas under sin första säsong i Djurgården inte kunde göra sig själv riktigt rättvisa. Förra året var han dock tillbaka i gammalt gott slag såväl i Djurgården som i Tre Kronor.

DUBBELT DIF I TOPP

Totalt ett 80-tal svenskar har verkat som professionella spelare i de nordamerikanska NHL- och WHA-ligorerna. Djurgården med tio "exporter", är en av de främsta leverantörerna av proffs-spelare "over there".

Sammanlagt tio djurgårdare spelar, eller har spelat, i NHL eller den nu nedlagda WHA-ligan. Den bäste av dem alla heter Kent Nilsson, och återfinns fr o m i år åter i djurgårdsdressen.

Notabelt är att de två bästa svenska proffsen genom tiderna i Nordamerika är Djurgårdare: Kent Nilsson och Anders Hedberg. Först på tredje plats kommer mångomtalade Börje Salming.

Här är alla proffsdjurgårdare i en statistik, aktuell t o m säsongen 1987/88:

Spelare	Klubbar	Säs	Sp	Mål	Ass	Poäng
Kent Nilsson	Winnipeg	11	705	344	555	899 *1
	Atlanta					
	Calgary					
	Minnesota					
	Edmonton					
Anders Hedberg	Winnipeg NY Rangers	11	751	408	448	856
Lars-Erik Sjöberg	Winnipeg	6	374	32	196	228
Anders Kallur	NY Islanders	6	383	101	110	211
Thomas Eriksson	Philadelphia	5	208	22	76	98 *2
Michael Thelvé	Boston	3	161	17	60	77 *3
Bo Berglund	Quebec					*4
	Minnesota					
	Philadelphia	3	130	28	39	67
Leif Svensson	Washington	2	121	6	40	46
Tommy Albelin	Quebec	1	60	3	23	26 *5
Peter Wallin	NY Rangers	2	52	3	14	17

Fullständiga klubbnamn: Winnipeg Jets, Atlanta Flames, Calgary Flames, Minnesota North Stars, Edmonton Oilers, New York Rangers, New York Islanders, Philadelphia Flyers, Boston Bruins, Quebec Nordiques, Washington Capitals. * Ännu aktiv spelare: 1) Djurgården, 2) Djurgården, 3) Boston Bruins, 4) AIK, 5) Quebec Nordiques.

I år har Thomas blivit utsedd till lagkapten i Djurgården – en uppgift som han tidigare haft också i landslaget. Idag delar Thomas sin tid mellan hockey och juridikstudier på Stockholms Universitet.

PETER VALDE NYR FÖRE VM

● Peter Wallin kom till Djurgården som 14-åring. Han debuterade i A-laget 1976 och spelade fem säsonger för Djurgården. På våren 1981 medan slutspelet pågick och VM i Göteborg stod för dörren, lämnade Peter plötsligt Djurgården för New York Rangers i NHL. Rangers hade då problem med laget och plockade över Peter omgående. Att byta klubb under pågående säsong var otillåtet och Peter blev också avstängd men frikändes senare.

Under de 10 matcher som återstod av grundserien när Peter kom lyckades Rangers bryta en negativ trend och ta sig till slutspelet och där

avancerade ända till Stanley Cupsemifinalen. Inför ligan 1981 besökte Rangers Sverige och i en träningsmatch på Hovet mot Djurgården fick Peter Mats Waltin så oturligt över sig vid en teknisk ledning att knät gick av. Den skadan kom sedan att förfölja Peter under hela hans återstående karriär. Säsongen 81/82 spelade Peter 70 av de 80 matcherna, men hamnade säsongen därefter i farmarlaget Tulsa.

Efter det året valde Peter att återvända till Sverige och

Södertälje SK. Där spelade han tre säsonger och blev andra säsongen svensk mästare med SSK efter att ha slagit just Djurgården i finalen. Idag är Peter egen företagare och har agenturen i Sverige för en hockeyartikelfirma.

ÄN SJUNGS DET OM BOSSE

● Ståplatspubliken på Hovet sjöng om Bosse Berglund under Bosses sex säsonger i Djurgården. Och så sjunger AIK-klacken idag.

För Bosse är liraren som publiken alltid tagit till sina hjärtan. Målfarlig och irrationell har Bosse med sina finurliga dragningar alltid varit något unikt. Egentligen tycker vi djurgårdare att det bara är ett fel på Bosse och det är att han idag spelar i fel tröja.

Det var 1977 han kom från MoDo till Djurgården, där han blev svensk mästare 1982 innan han blev proffs. I NHL har Bosse spelat i Quebec Nordiques, Minnesota North Stars och Philadelphia Flyers vid sidan av de farmarklubbar han också förpassades till. Även om Bosse spelade bättre där borta än vad som allmänt påstås så är det för de som sett honom såväl före som efter proffssejouren här hemma märkligt att han inte nådde en större framgång i NHL.

Tillbaka i Sverige blev det AIK, (sedan en f d DIF-tränare sagt att "Bosse har

● **KÄNNS DE igen, DIF-proffsen på de fyra föregående sidorna? Hockeystorheter är de allihopa, Lars-Erik Sjöberg, Anders Hedberg, Leif Svensson, Anders Kallur, Kenta Nilsson, Tomas Eriksson, Peter Wallin, Bosse Berglund, Michael Thelven och sist, men inte minst, Tommy Albelin.**

sin bästa tid bakom sig”), som därmed säkerligen gjorde sin bästa värkning någonsin. Det visade Bosse inte minst under förra säsongen då han vann elitseriens poängliga, blev bäste svenske poängplockare i OS och 33 år gammal fick Guldpucken som Sveriges bäste ishockeyspelare. Och så var det ju Bosse som mer eller mindre sänkte Djurgården i slutspelet. Bosse har visat att det går att komma tillbaka från NHL och bli bäst i Sverige.

När Bosse kom hem från Nordamerika avslutade han sina civilingenjörstudier på Tekniska Högskolan och arbetar idag som kyltekniker på K-Konsult.

MICHAEL TOG LÅNGA VÄGEN

● Michael Thelven är uppvuxen i Farsta och kom till Djurgården redan som

12-åring. Han har gått den långa vägen via TV-pucken, pojk- och juniorlandslagen och Vikingarna innan han kom med i Tre Kronor. Sitt internationella genombrott fick Micke i Canada Cup 1984. Debuterade i elitserien gjorde Micke som 17-åring och under sina sju säsonger i Djurgården hann han med att spela tre SM-finaler. Svensk mästare blev han guldåret 1982/83.

Otursförföljd som Micke varit av skador under hela sin karriär, missade han dock såväl den avgörande finalmatchen i Scandinavium som VM det året.

Liksom Tord Nänzén, som han spelade ihop med under de flesta säsongerna i Djurgården, är han en spelare som inte brukar kliva undan i närkamperna. Han är en offensiv back som är bra på att vända spelet och organisera uppspelen.

1985 blev han proffs i Boston Bruins, där han i höst inleder sin fjärde säsong. Under sina två första år i NHL lyckades Mickes

Boston nå NHL-slutspelet, där man dock båda åren blev utslagen i första omgången mot Montreal Canadiens. I våras tog sig dock Micke med Boston ända till Stanley Cupfinalen. Micke har två år kvar på sitt kontrakt. Så om han blir lika framgångsrik som hittills lär det dröja några år innan vi får se honom i Djurgården igen.

'ABBE' DEN SENASTE

● Det var efter en fantastisk säsong 86/87, som Tommy Albelin skrev ett tvåårskontrakt med NHL-klubben Quebec Nordiques. Då hade "Abbe" blivit världsmästare i Wien 1987, där han tillsammans med Anders Eldebrink bildade turneringens bästa backpar. Det var ju där som "Abbe" slog sitt livs passning som ledde till att Tomas Sandström kunde slå in den avgörande pucken i öppen sovjetisk kasse och därmed säkra guldet till Tre Kronor.

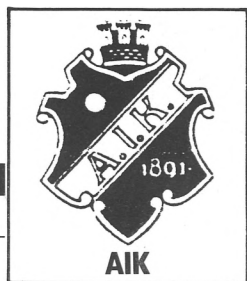
"Abbe" var en nyckelspelare inte minst under sina år i Djurgården, även om många tyckte att han aldrig var så bra i landslaget.

Till Djurgården kom "Abbe" från moderklubben Stockholms IF 1981. Under sina fem säsonger i Djurgården spelade han tre SM-finaler och blev svensk mästare 1983. Och Djurgården ville naturligtvis ha kvar sin guldklimp, men det blev så att "Abbe" efter Canada Cup förra hösten kunde fortsätta till sin nya klubbadress i Kanada.

Första året i Quebec har blivit ett prövoår för "Abbe" och han har fått stå över i en del matcher. De mindre rinkarna kräver en viss akklimatisering för att en spelare som "Abbe" skall komma till sin rätt. Men även om "Abbe" haft en tuff inledning så brukar han växa med uppgiften och kommer säkerligen denna säsong att även i NHL visa vilken duktig hockeyspelare han är.

DJURGÅRDEN

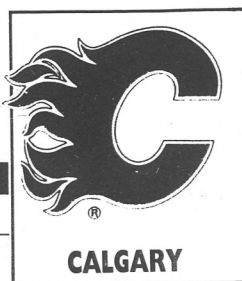
AIK

WINNIPEG

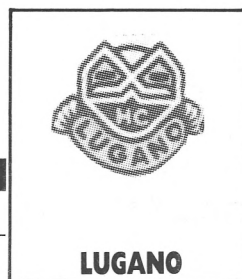
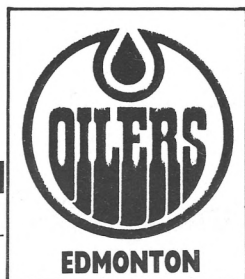
ATLANTA

CALGARY

EN FÖRLORAD (NILS

SON ÄR TILLBAKA

• EN GAMMAL och en ung Kenta Nilsson. Det är 13 år mellan bilderna, 1988 och 1975. Cirkeln är sluten.

FOTO: INGVAR KARMHED

CIRKELN ÄR SLUTEN FÖR KENTA FRÅN ÖSMO

Av RALF GUSTAVSSON

Nu är cirkeln sluten.

Kenta Nilsson är tillbaka där det en gång började.

Fast vi tycker att det var som igår, så är det faktiskt hela 12 år sedan Kenta Nilsson lämnade Djurgården.

Sedan dess har han under tio mycket framgångsrika år som proffs i Nordamerika med sin hockeyklubba som trollstav förtrollat såväl motståndare som publik.

Hans magiska utstrålning på isen har gjort honom känd som "The Magic Man" och han räknas som en av NHL's verkliga superstars. Förmodligen är han såväl sportsligt som ekonomiskt den mest framgångsrike svensk som spelat därborta. Men i år är han tillbaka där elitkarriären en gång började – i Djurgården.

Cirkeln är sluten.

Fast egentligen var det hemma i Ösmo som det hela började. Där spelade Kenta fotboll och division III-hockey i Ösmo GIF. Hockeyrinken låg några hundra meter från hemmet och hemma på

tomten hade pappa Åke konstruerat en omtalad skjutordning i form av en masonit-skiva och en målbur för sonen Kenta.

När andra på somrarna latade sig, sköt Kenta så där en 1 000 skott om dagen. Precis som Björn Borg en gång dunkade sina tennisbollar mot garagedörren hemma i Södertälje, så övade Kenta upp sin skjutförmåga hemma på tomt.

Det gav som vi vet i båda fallen resultat, men så tillhör Kenta liksom Björn en av de många framgångsrika idrottsmän som har det gemensamt att de är födda 1956.

Medan de flesta av dessa berömda årskamrater idag dock lämnat toppidrotten så är Kenta still going strong. 32 år gammal har han bestämt sig för att spela ishockey tre år till i Djurgården.

Det var som 15-åring han 1971 kom till Djurgården.

– Att det blev Djurgården var faktiskt gamle djurgårdsmålvakten Yngve Johanssons förtjänst. Vi bodde i samma område och jag var bäste kompis och spelade i Ösmo ihop med Yngves son Sören. Det var Yngve som föreslog att jag skulle gå till Djurgården.

Framgångar

Redan första året i Djurgården spelade Kenta för Stockholm i TV-pucken och han vann S:t Erikscupen med Djurgårdens pojklag. 16 år gammal debuterade han i Djurgårdens A-lag. Två år senare blev han eruopamästare med juniorlandslaget och på hösten 1975 debuterade han i A-landslaget. Då hade han 1974/75 vunnit skytteligan i allsvenskan.

Allt fler började tala om Kenta som nästa hockeygenerations stora stjärna. Redan då sades att han hade Sveriges hårdaste skott, att han åkte som en raket och att han dribblade som Tumba.

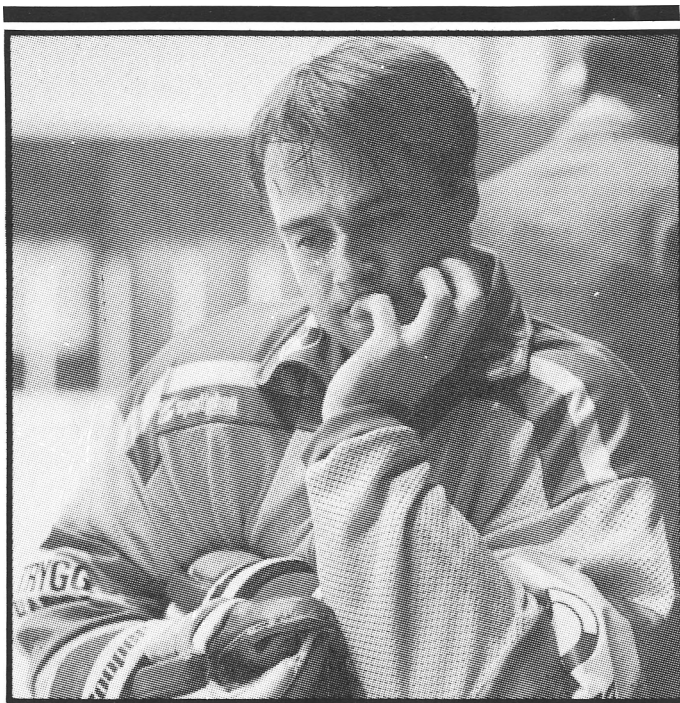
Därvarande målaren Kent Nilsson utmålades som vår "Nye Tumba".

Proffs via Gnaget

Trots att Kenta även vann skytteligan 1975/76 åkte Djurgården den säsongen ur den

Till och med pappa Åke, som då var materialförvaltare i Djurgården, tyckte att Kenta skulle stanna kvar i Djurgården.

– Kanske var det så att många djurgårdare tyckte att

● **DEPPAR-KENTA.** Det gick inte alltid så bra. Canada Cup i början av 80-talet blev en stor besvikelse. men Kenta kom igen, och igen, och igen...

nya elitserien. Redan då hade dock Kenta siktet inställt på att få hockeyn som sitt yrke. Det var något som han hade bestämt sig för redan när han sköt de där 1 000 skotten per dag hemma på masonit-skivan.

– Det var i elitserien jag utbildade mig för proffsspel, säger Kenta som därför såg ett fortsatt spel i elitserien som nödvändigt. Då han dessutom ville vara kvar i Stockholm skrev han på för arvfunden AIK.

Detta väckte ett väldigt rabalder mellan klubbarna eftersom det då genom den sk alliansen fanns en överenskommelse att man inte skulle värva spelare från varandra.

jag svek, men det som då gällde för mig mer än något annat var att försöka att bli proffs.

Twisterna bilades dock på alla fronter och Kenta spelade för Gnaget säsongen 1976/77. AIK kom dock bara att bli en avskjutningsramp för Kenta. För efter bara en säsong i Gnaget blev Kenta proffs på sommaren 1977, då han skrev på ett två-årskontrakt med WHA-klubben Winnipeg Jets i Nordamerika.

Lyssnade

– Den som tog över mig var Ulf "Lill-Pröjsarn" Nilsson. En natt ringde han och sa att om Du vill bli proffs så får Du ta flyget över.

Och så gjorde Kenta. Som en av de yngsta proffsen var det många som ansåg att han med sina 20 år var för ung, och med endast 15 landskamper alldeles för oerfaren. En av dessa var dåvarande förbundskaptenen Hans "Virus" Lindberg, som hävdade att talanger som Kenta före proffsspel åtminstone borde ha en VM-turnering bakom sig.

Det var samme "Virus" som några månader tidigare lite överraskande hade sidsteppat Kenta ur VM-laget till Wien 1977. Men Kenta trodde på sig själv och sina egna möjligheter. Dessutom hamnade han i Winnipeg, svensklubben framför andra med sju svenskar i laget. Förutom "Lill-Pröjsarn" från hemkommunen Nynäshamn fanns där även gamle klubbkamraten från Djurgården Anders Hedberg.

– Det var inte svårt för mig att komma till Winnipeg. Ulf, Anders och gamle legendaren Bobby Hull gjorde ju tillsammans nästan jämt en tre-fyra mål i varje match.

Men Kenta behövde inte heller skämmas för sina insatser. Redan första säsongen gjorde han 42 mål och blev utsedd till årets rookie. Winnipeg vann WHA-ligan både det året och nästa trots att både "Lill-Pröjsarn" och Hedberg då lämnat klubben för New York Rangers. Kenta sköt 39 mål och båda säsongerna gjorde han hela 107 poäng.

Mål- och poängrekord

När WHA-ligan säsongen 1979/80 slogs ihop med NHL så hamnade Kenta i Atlanta Flames, som han då varit listad för redan innan han kom till Winnipeg. Han gjorde 40 mål och blev med sina 93 poäng den bäste svensken i NHL säsongen 1979/80. I Atlanta hade Kenta inte bara hamnat i den djupaste amerikanska

södern han hade också kommit till en ort utan hockeykultur, där is mer var något man kylde drycker med än spelade ishockey på. Och det gick som det gick. När framgången trots Kentas insatser uteblev och publiken svek så såldes hela laget till en miljonär i Calgary för 16 miljoner dollar. Atlanta Flames blev hus flux Calgary Flames. Med laget tvångsflyttades också Kenta till Calgary som den handelsvara en spelare är i NHL.

I Calgary Flames fick Kenta en flygande start. Under sin första säsong där gjorde han smått otroliga 131 poäng fördelat på 82 assists och 49 mål. Han var endast ett stolpskott från att uppnå 50 mål, som är en klassisk gräns och något mycket stort i NHL. Ingen svensk har heller tills i våras kommit i närheten av Kentas 49 mål, då en annan Calgary-spelare Håkan Loob lyckades göra 50 mål och överträffa Kentas inofficiella svenska målrekord i NHL. Håkan svarade dock bara för 56 assists och Kentas 131 poäng från 1980/81 är fortfarande det bästa någon svensk uppnått i NHL.

Efter denna succésäsong var förväntningarna givetvis stora inför Kentas Canada Cupdeltagande hösten 1981. Kenta kom dock till turneringen något otränad och med några kilos övervikt och Canada Cup blev en av de få flopparna i Kentas karriär.

– Jag trodde för mycket att det skulle kunna gå på en skridsko och var helt enkelt inte riktigt förberedd, säger Kenta självkritiskt.

Besvikelsen var stor inte minst i media och det var i den turneringen som Arne Hegerfors i bedrövelsen döpte om "The Magic Man" till "The Tragic Man".

Kenta tog dock revansch tre år senare och blev med 3 mål och 8 assists näst Wayne

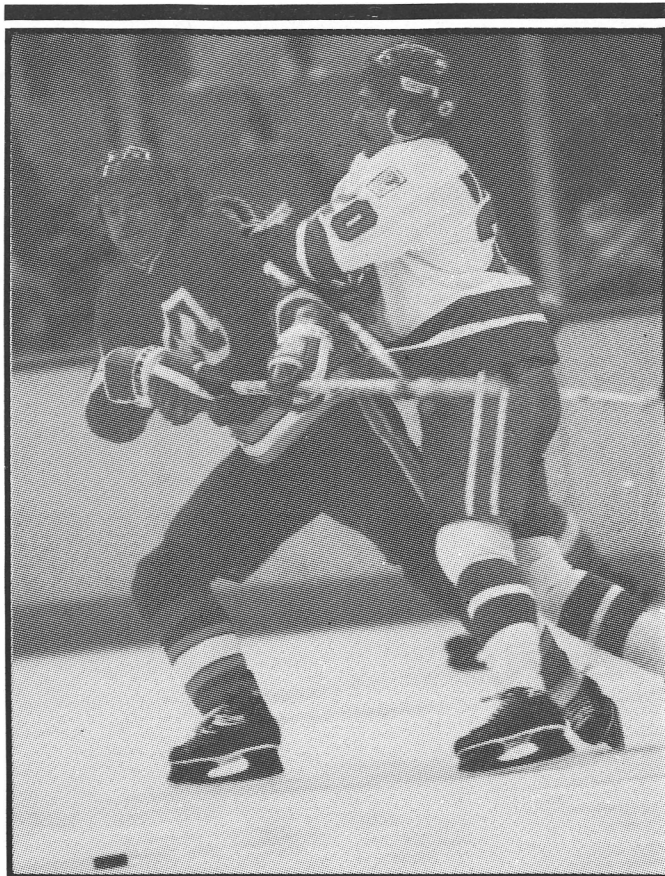
Gretzky den bäste poängplockare i Canada Cup 1984.

Stanley Cupvinnare

Att hockeylivet i NHL innebär att man kan få vara beredd att flytta på sig fick

NHL, säger Kenta och tillägger:

– Calgary Flames hade då i ett antal år försökt att vinna Stanley Cup och när inget hände så ville man satsa på andra spelare och jag blev tra-

● STORA NORDAMERIKANSKA BACKAR blev rundningsmärken när Kenta for fram i NHL-rinkarna. Här i Calgary Flames röda dräkt.

Kenta på nytt erfara 1986. När Kentas fru Berit en kväll svarade i telefon hemma i Calgary fanns en journalist i andra änden som undrande ställde frågan:

"How does Minnesota sound to you?"

Dagen efter ringde man även från Minnesota North Stars och Kent fick beskedet att han var såld dit. Efter sex år i Calgary tvingades familjen Nilsson att flytta till Minneapolis.

– Visst är man livegen i

dad till Minnesota North Stars.

När Kenta med sin nya klubb blev utslagen i slutspelet om Stanley Cup så hade han bestämt sig för att NHL-karriären skulle vara slut. Men över en natt förändrades detta, när Edmonton Oilers, som då var klara för slutspelet om Stanley Cup, köpte över Kenta. 30 år fyllda såg Kenta detta som något av en sista chans. Efter sju tuffa finalmatcher mot Philadelphia Flyers stod Edmonton Oilers den

1 juni 1987 som Stanley Cup-segrare. Kentas formation med Mark Messier och Glenn Anderson kom att bli något av Edmonton segervapen. I finalspelet svarade man bland annat för två av Edmonton tre mål i den avgörande finalmatchen. Som andre djurgårdare och åttonde svensk i NHL kunde Kenta efter 10 år i de transatlantiska rinkarna kröna sin hockeykarriär med det som är det i särklass största som man som hockey-spelare kan uppnå i NHL – en Stanley Cupseger.

– Det var det jag spelat för under alla år därborta. Edmonton ville ha mig kvar, men efter den triumf fanns det inte en chans att jag skulle förlänga mitt kontrakt.

På något sätt kom detta att bli en logisk höjdpunkt och slut på enastående proffskarriär i NHL.

Gudabenedad

Kenta är en spelare som tagit vara på en fantastisk talang. Med sin gudabenedade begåvning är han för de flesta kanske mer än något annat den store artisten. Han åker med mjuka och naturliga rörelser och han verkar ha en medfödd känsla för timing i sitt spel. Få kan som Kenta samordna flera händelser på isen till en enda. Han är snabb på skridskorna och han är utrustad med en eminent klubbteknik. Främsta varumärket har varit ett fruktat skott. Vassast är därvid handledskottet, som avlossas snabbt och oannonserat. Just förmågan att få iväg sina skott i de mest oväntade lägen har gjort dem så svårstoppade för alla målvakter.

– Allt är en fråga om teknik, rytm och koordination framhåller Kenta och menar att det mer handlar om detta än om rå muskelstyrka och kraft.

Kenta menar att det också mycket är en tränings sak.

Han tycker dock att skottet idag inte är lika vasst som det varit och menar att det just beror på att han inte tränat denna bit lika mycket som han gjorde för några år sedan.

Men Kenta är inte bara en spelare som levt på ett fruktat skott. Lika vanligt är att han med en målgivande passning spelar fram någon lagkamrat. Under sina år i WHA och NHL svarade han som passningsleverantör för över 600 assists vid sidan av nära 400 mål.

Alla goda spelaregenska-per till trots så menar dock många som följt Kenta genom åren att det mest fantastiska med honom nog ändå är hur detta med att spela ishockey för honom mitt i allt allvaret förblivit en lek och något som det är förbaskat roligt att hålla på med. När Kenta åker in på en hockeyrink tycks han, som Anders Hedberg uttryckte det, göra det med en känsla av att nu grabbar går vi ut och delar upp i två lag och så lilar vi.

Guld värd

Som offensiv spelare har det defensiva spelet aldrig tillhört Kentas starkaste sida. Kanske är det detta som gjort att han ibland uppfattats som lite lat. Begåvad men lat var den legendariske John Furge-sons omdöme redan 1979. Om än något mer diplomatiskt gav New York Islanders stjärnspelare Bob Nyström uttryck för samma åsikt när han 1984 påstod;

– Hade jag Kentas talang och han min vilja så skulle ingen annan än Wayne Gretzky stå på samma nivå.

Aven om Kenta blivit bättre i arbetet bakåt är det dock något som aldrig varit hans primära uppgift på rinkens.

– Min uppgift har varit att spela på topp, slå smörpass och göra mål, hävdar han.

Och det är främst som den store goalgettern som han

gjort sig mest känd. Ständigt förföljd av sitt rykte som måltjuv har han alltid haft höga förväntningar och krav på sig. I NHL är som vi vet dessa förväntningar säkerligen större än annorstädes. Publiken

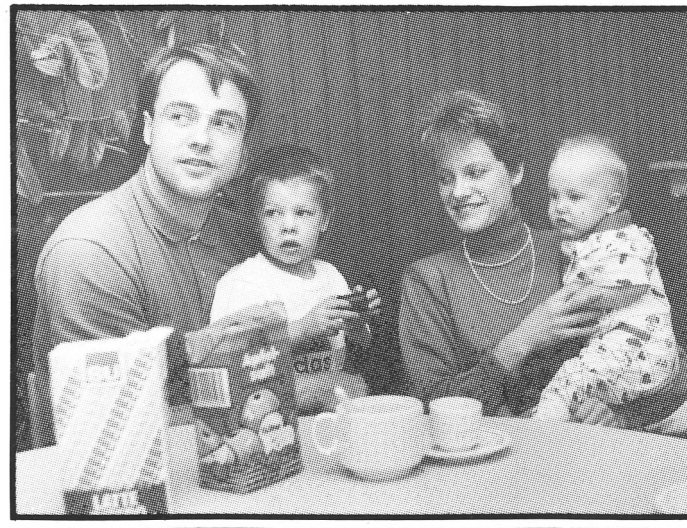
åt sitt lag. Och visst har Kenta genom åren visat att han är en vinnartyp och matchvinnare.

Sådan är alltid guld värda och det gäller inte minst i MiHL. Och Kenta lär ha tjä-

● **TVÅ ROLLER:** Ovan i Edmontons dräkt – Kenta blev ju tillsammans med bl a Wayne Gretzky Stanley Cupmästare för Edmonton – och underst i den nya rollen, som hemmapappa, med fru och barn.

FOTO: BILDBYRÅN

styr och man vill se sina dyrköpta hjältar göra bra ifrån sig. Framförallt vill man se mål och det man ofta väntade sig därborta var att det skulle vara Kenta som skulle göra målen och vinna matcherna

nat en och annan krona på sin ishockey. Redan 1984 ansågs han vara den högst betalda svensken i ligan. Nyfikna frågor om hur mycket hans olika kontrakt givit honom är något han ofta blivit utsatt för. Själ-

har dock Kenta alltid tyckt att detta varit hans ensak. Närmare ett besked i dessa spörsmål har Kenta aldrig velat ge än följande svar, som han 1984 gav den journalist som undrade om det var 10 eller 12 miljoner hat fått vid det kontrakt han just då förlängt;

– Skriv vad Du vill, skriv att det är en helvetes massa pengar.

Hemmapappa

När Kenta nu återvänder så gör han det till en i många avseende nygammal miljö. Han gör det också till en annan typ av hockey och ett spelsystem som väsentligen skiljer sig från det han varit van vid under sina år i Nordamerika. Omställningen bör kräva en viss acklimatiseringsperiod innan det kan vara dags för de verkliga stordåden. De större rinkerna har dock Kenta haft tillfälle att anpassa sig till under hela förra året då han blev såväl italiensk mästare med Bolzano som schweizisk mästare med Lugano.

Tillbaka i Sverige hoppas Kenta också få mer tid över för familjen. Han skall bli hemmapappa för söner Robert och Anders.

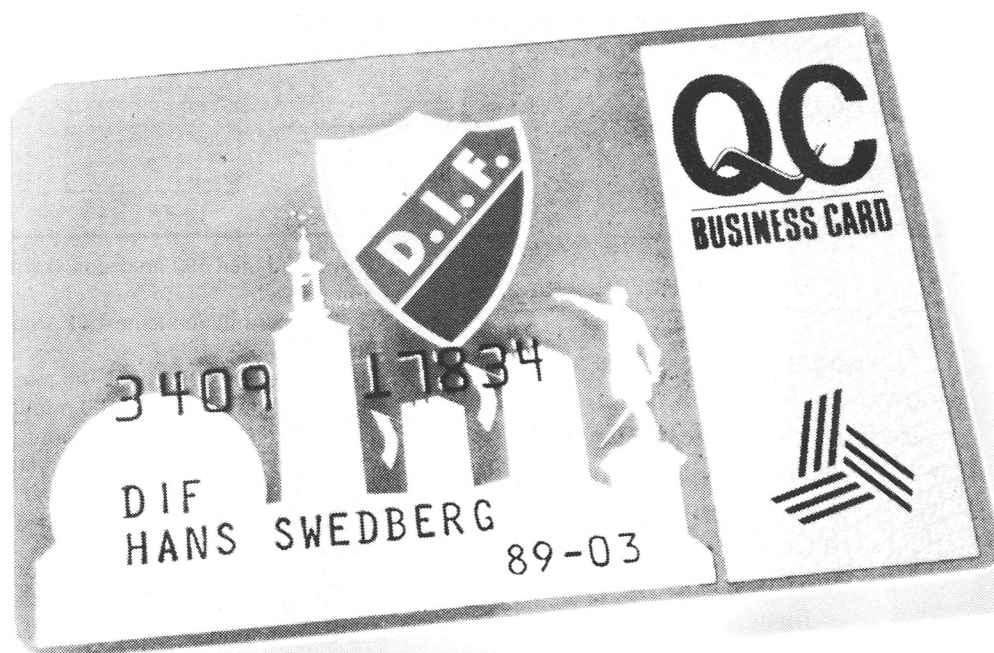
– Jag har haft mina tio år och nu är det min fru Berits tur, säger Kenta.

Genom sin erfarenhet blir han säkert även något av en pappa för många av de yngre killarna i Djurgårdens elitserielag.

Och själv tycker han om att vara tillbaka i Djurgården?

– Det känns härligt. Jag har varit djurgårdare i hela mitt liv. Mor och far är djurgårdare och de flesta jag känner är djurgårdare och jag skulle inte kunna tänka mig att spela i något annat lag i Sverige än Djurgården. Inget känns bättre än att få avsluta min karriär där. Det är ju i Djurgården jag har mina rötter och det är där jag har mitt hjärta.

Stöd DIF, använd medlemskortet som betalkort.

Ditt nya medlemskort i DIF kan du använda som ett betalkort. Av den totala summan som du handlar på kortet går 1% oavkortat till klubben. Dessutom får du tillgång till fina rabatter hos olika företag.

Vill du inte ha betalkortsfunktionen har du naturligtvis ändå tillgång till rabatten vid kontantköp. Men då får klubben inga pengar.

PS Oavsett hur du vill använda ditt medlemskort måste du skicka in ansökan som kommer hem till dig.

Investment AB Arcadia och QC-kortet sponsrar
Djurgårdens fotbollslag.

Av DAN SVANELL

Två tränare, Lars Falk och Tommy Boustedt (tidigare Nilsson), och en sportchef, Ingvar "Putte" Carlsson.

Där har ni ledarna i 1988/89 års upplaga av Djurgårdens IF:s iskrigare.

– Vi tror stenhårt på den här modellen. En ensam tränare klarar inte alla de olika uppgifter som krävs av en elitserietränare.

– Nu kan vi specialisera oss på olika arbetsuppgifter samtidigt som vi har ett gemensamt ansvar för laget, säger de tre till Djurgårdaren inför årets elitseriepremiär.

Det var i vintrars som Djurgårdens hockeystyrelse beslutade om en omorganisation av den sportsliga ledningen för ishockeysektionen.

Putte sportchef

Putte Carlsson är sportchef med ansvar för spelartruppen. Dessutom har Putte det övergripande ansvaret för farmarlaget Nacka i div 1 och för juniorlaget.

Tommy Boustedt och Lasse Falk är ansvariga tränare för A-laget. Tillsammans leder de isträningarna.

– Däremot har vi lite olika arbetsuppgifter under matcherna. Spelarna ska kunna veta till vem av oss de ska vända sig i olika situationer, säger Tommy.

– Jag ska ansvara för den taktiska uppläggningsen och för de olika spelsystemen medan Tommy fungerar som coach i båset under matcherna, säger Lasse.

– Genom den här organisationen hoppas jag att vi ska kunna bli mer flexibla i vårt agerande. Det ska bli lättare att ändra på taktiken under matchens gång. Vi ska inte behöva vänta med

BLIR DET SURA MINER

• **SURA MINER ELLER GLADA?** Ja, välj själva. Ishockeyns ledartrojka Tommy Boustedt, Lars Falk och Ingvar "Putte" Carlsson ställer upp med båda varianterna innan säsongen.

FOTO: RALF GUSTAVSSON

ELLER GLADA MINER HOS HOCKEYTRÖJKAN EFTER SÄSONGEN?

det tills periodpausen, fortsätter Tommy.

För många kockar?

Men är det inte en risk med för många kockar?

– Nej, vi tror inte det!

Vi kommer tillsammans att ansvara för laget, coaching, träning och laguttagning. Putte, som också är lagledare, ingår i lagledningen och har utslagsröst om vi inte skulle komma överens, säger de bägge DIF-tränarna.

– Jag tror att vi kommer att komplettera varandra. Och vi ska ha klart för oss att det delvis är ett nytt sätt att arbeta på.

– Sedan är det ju alltid så att det finns en viss tveksamhet till allt som är nytt, säger Tommy med adress till de kritiker som finns bland elitserietränarkollegera.

Förutom Putte, Lasse och Tommy finns även Thomas

Magnusson med i tränarlaget. Liksom tidigare år är han särskilt ansvarig för målvaktsträningen.

Lasse Falk var med i Djurgården redan under det framgångsrika fjolåret. Då som assisterande A-lagstränare. Innan dess var han bland annat assisterande tränare i div 1-laget Hudinge.

Tidigare Bajen

Tommy Boustedt har också rutin från elitserien. Säsongen 1984/85 var han tränare för Hammarbys allsvenska hockeylag. Säsongen 1986/87 kom han till Djurgården. Först som tränare för DIF:s juniorer. Fjolårssäsongen tränade han Nacka Hockey.

Vad tror de två nya tränarna då om årets förutsättningar? Blir det en upprepning av fjolårets succéspel?

– Det hoppas vi! Men ska vi ha klart för oss att det

kan bli betydligt svårare i år. Numera vet ju alla lagen i elitserien hur vi spelar, menar Tommy.

– Vi ska fortsätta med spelet från fjolåret. Hur det sedan går beror delvis på de andra lagen. Men vi kommer att spela vårt eget spel och inte rätta oss efter motståndarna, säger Lasse.

– Målsättningen är en match i taget. Första halvan av serien med 22 omgångar är viktig. Då gäller det att inte åka ur. Målet är därför att komma sämst tia före jul.

– Klarar vi det kan vi spela betydligt mer avspänt under resten av säsongen, säger de två djurgårdstränarna som tagit över företrädaren Putte Carlssons klädsamt låga profil.

Nya profiler

Årets Djurgårdaren bjuder på en del nya profiler. Den mest intressanta av de nya DIF-spelarna är "den förlorade sonen", Kenta Nilsson, som efter ett tiotal säsonger återvänder till fadershuset. (Honom kan du läsa mer om på annan plats i tidningen.)

En annan nygammal spelare är Nacka-målvakten Mats Ytter, som vaktade DIF-buren för ett par år sedan.

Från Nacka kommer också Ola Josefsson och Kenneth Kennholt. Dessutom har sportchef Carlsson lyckats knyta upp såväl Väsby's Peter Wallén som Huddinges skyttekung Ola Andersson.

Förväntningarna bland Djurgårdens många supportrar är höga efter fjolårets succébetonade serie-seger. Frågan alla hockeyintresserade djurgårdare ställer sig är om laget också i år har kraften och förmågan att leva upp till dom kraven?

Det är många som hoppas!!!

SÅ FUNGERAR DIF:s SAMARBETE MED NACKA HOCKEY

Av DAN SVANELL

Redan till säsongen 1984/85 etablerade Djurgårdens ishockey ett intimt samarbete med div 1-laget Nacka Hockey.

Nu har flera elitserieföreningar följt efter DIF-ledningens exempel.

I år är det dessutom möjligt att för första gången i elitseriens drygt tioåriga historia flytta spelare mellan elitserien och farmarlaget mitt under pågående säsong.

– Fram till sista december kan vi flytta två spelare i vardera riktningen. Det innebär att två av spelarna i Nacka Hockey kan plockas upp i Djurgårdens A-trupp före den 31 december.

– Samtidigt kan vi också flytta två av spelarna i DIF:s elitserielag till Nacka under första halvan av elitserien, förklarar

Djurgårdens sportchef Ingvar "Putte" Carlsson.

Samarbetet mellan Djurgårdens IF och Nacka Hockey har tjänat som förebild för flera andra elitserielag. Till i år har t ex Södertälje SK etablerat ett fastare samarbete med IK Tälje.

– Jag tror på den här modellen. Det är ett mycket bra sätt för våra unga spelare att utvecklas till elitseriespelare, säger Putte till Djurgårdaren.

Slagit igenom

Förra årets succéspel av Djurgården med en överlägsen serieseger var delvis ett resultat av Nacka-samarbetet. Flera av de nya spelare som då slog igenom i elitserien, kom just från Nacka Hockey.

– I år har Djurgårdens IF lånat ut 14 unga spelare till Nackas A-lag. Dessutom har vi ansvaret för de två seniortränarna i Nacka Hockey, säger Putte, som för två år sedan själv tränade Nacka.

En av årets A-lagstränare i Djurgården, Tommy Boustedt, kommer också närmast från Nacka.

Fler längre fram

Förutom honom återfinns bland spelarna i årets DIF-trupp målvakten Mats Ytter, backen Kennet Kennholt och forwarden Ola Josefsson. Och med de nya reglerna kanske det blir ännu fler längre fram på säsongen.

I motsvarande riktning har två spelare gått: målvakten Tommy Söderström och forwarden Magnus Jansson, bäge med i det svenska juniorlandslaget.

– Vi styr absolut inte Nackas verksamhet. De är en fristående förening som fattar sin egna beslut. Men både de och vi har nytta av det här samarbetet. Det visar de senaste årens positiva sportsliga resultat, slutar Ingvar Carlsson.

Handla inte på vinst och förlust!

Kakel från

handy man^s
byggshop

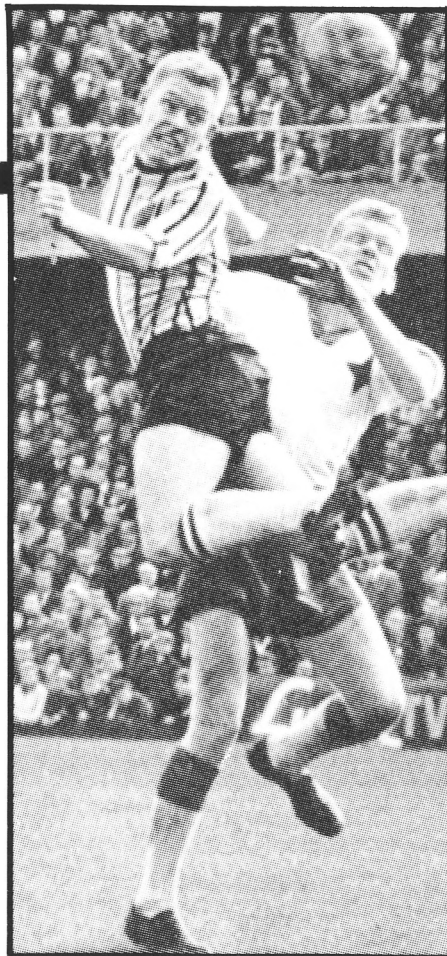
FREJGATAN 49 TELEFON 08/ 34 38 42

Vinner i längden!

PREGO

-ditt kakel-

Av RALF GUSTAVSSON

● *LEFFE ERIKSSON på språng. "Chappes" svaghet sades vara huvudspelet, men rätt hyfsat häng hade han ändå. Det kan tex Norrköpings Janne Ohlsson konstatera på den här bilden från 1962.*

INGEN STRAFFAR CHAPPE

genom att gratis spela en uppvisningsmatch i Köping.

"Chappe"

I Stockholm kom Leffe i början mest att kallas "Köping-Eriksson". Han var också den "Nye Köping". Ty från Köping hade Djurgården före Leffe redan 1916 värvat den legendariske Kalle Köping-Gustafsson, som med sina 32 landskamper och två svenska mästerskap med Djurgården var en av dåtidens storspelare. Kalle Köping hade också mycket tidigt tipsat djurgårdsledningen om vilken jättetalang Leffe var.

I Stockholm och Djurgården hamnade den "Nye Köping" omgående i hetluften, när han den 21 augusti 1960 inför drygt 36 000 åskådare på Råsunda fick förtroendet att leda Djurgårdsanfallet mot det europeiska storlaget Real Madrid. Djurgården gjorde en kanonmatch och vann sensatio-

nellt med 2-1. Leffes respektlösa spel imponerade inte minst på Real Madrids världscener Alfredo di Stefano, som gav Leffe högsta centerbetyg.

Den "Nye Köping" tycktes gå i den gamles fotspår även om gångstilen hos den nye var något annorlunda. För det var genom sitt sätt att likt en inte helt okänd filmkomiker gå vaggande, lite utåt med fötterna, som gav Leffe smeknamnet "Chaplin" eller "Chappe".

Radarpär

"Chappe" blev inte klar för allsvenskt spel i Djurgården förrän i oktober 1960. Djurgården befann sig då i ett utsatt tabelläge och Leffe skulle bli räddaren. Det hopp som tändes genom segrar i Leffes två första matcher släcktes efter en smärtsam förlust borta mot IFK Norrköping i den sista och avgörande matchen.

Djurgården och Leffe förpassades till division II, där oturen kom att förfölja honom. För redan i en av de första matcherna blev han skadad och när Leffe under större delen av säsongen gick gipsad gick Djurgårdsspelet liksom Leffe på kryckor. Det var först med Leffe tillbaka i laget, som Djurgården åter fick sting i sitt anfall. Det var dock med ett nödrop som Djurgården lyckades återta sin plats i allsvenskan.

Intelligens

I och med att Leffe kom så satte han sin prägel på hela djurgårdsspelet. För med sin skicklighet så fick han också stil på de övriga i laget. Mycket tack vare Leffe kom spelintelligensen att ersätta kraftfotbollen hos de forna brunkebergspumparna. Skönspelet liksom andraplatsen i allsvenskan 1962 förde också tillbaka Djurgården till de stora rubrikerna. Och de största rubrikerna fick Djurgårdens nya trumfäss "Lefarna" Sköld och Eriksson. De utvcecklades till allsvenskans farligaste anfallstandem mot vilket motståndarna oftast hade svårt

Tveklöst är Leif Eriksson en av de största som spelat fotboll i Djurgården. Om de flesta stora profilerna i Djurgården före Leif Eriksson hade varit av typ järnkamin, så var Leffe en av de första att betrakta som en äkta lirare.

Det var som 18-åring som Leffe på sensomarmen 1960 kom till Djurgården från Köping, där han är född och uppväxt. Han beskrevs som ett jättelöfte i både fotboll och bandy. Som 15-åring hade han debuterat i Köpings allsvenska bandylag och 17 år gammal blev han uttagen i bandyns juniorlandslag. Division II-fotboll hade han då spelat sedan han var 16 år i Köpings IS. Där blev han snart uppmärksam som en fruktad målsjötare och som 18-åring vann han skytteligan i division II Svealand. Det var ingen tvekan om att han skulle bli något stort. Det trodde även de allsvenska klubbarnas talangscouter, som stod i kö hemma i Köping. Men det blev Djurgården.

– Jag stod i valet och kvalet mellan Hammarby och Djurgården. Djurgården hade då ett fruktansvärt bra lag med ett betongförsvar och vad man behövde var pigga målskyttar och lite mer lekfulla spelare som inte behövde jobba så mycket bakåt. Detta passade min spelstil ganska bra och det var mycket detta som kom att avgöra mitt val, säger Leffe.

Någon övergångssumma rörde det sig aldrig om den gången. Det blev istället så att Djurgården bjöd mamma och pappa Eriksson på Oscarsteatern och för Leffe ordnade Djurgården en lägenhet. Betalningen till Köpings IS löste Djurgården

att hitta något motvapen. Deras förmåga att på fotbollsplanen hitta varandra föreföll telepatiskt och betecknades som radarstyrt. Oftast var det "Chappe" som med sin röntgenblick var framspelaren och Leffe Sköld som var avslutaren, som satte bollarna i nät på "Chappes" öppnande passningar.

Framgångarna ledde till att "Leffarna" 1962 båda blev uttagna till landslaget. På två år hade "Chappe" därmed avancerat från division II till landslaget. Det var onekligen raskt marcherat av en kille som i lumpen till följd av sina hälsoporrar var så dålig på att marschera att han inte befanns stridsduglig utan degraderades till malaj.

SM-guld

När Leffe gjorde sina berömda ryck så hade motståndarna ofta svårt att hänga med. Det gällde inte minst inom straffområdet och Djurgården fick också många straffar tack vare Leffe. Den mest omtalade var den straff som Leffe drog på sig mot IFK Göteborg 1964, då han i slutsekunderna i den sista allsvenska matchen fälldes av "Tidan" Johansson. Om nu fällningen, som många tyckte, skedde utanför straffområdet så flög Leffe av den fart han hade vid själva sammanstötningen in i straffområdet och domare Mårtensson från Landskrona dömde straff. Den sköt "Sump-Hugo" med stor kraft rakt upp i nättaket. Att detta blivit en så omdiskuterad straff berodde mycket på att den, som alla djurgårdare vet, om att avgöra allsvenskan med året. För det var ju genom just det straffmålet som Djurgården med ett måls bättre målskillnad lyckades vinna allsvenskan 1964 före Malmö FF.

Vad säger Leffe själv om den här omdiskuterade straffen?

– Jag tycker domaren gjorde rätt, för enligt min uppfattning så var det en klar fällning. Sedan om fällningen skedde innanför eller utanför straffområdet var som situationen utvecklade sig väldigt svårt för mig att avgöra.

Till Sirius

Säsongen därefter var det år som värv-

ningar kom att drabba Djurgården så svårt att det ansågs vara en prestation att man klarade sig kvar i allsvenskan. Det var ju då som division III-klubben Sirius med mecenaten och ordföranden Owe Bergströms pengar blandskattade Djurgården på nästan ett halvt landslag. Hela fem djurgårdare fastnade till slut i korvhandlaren

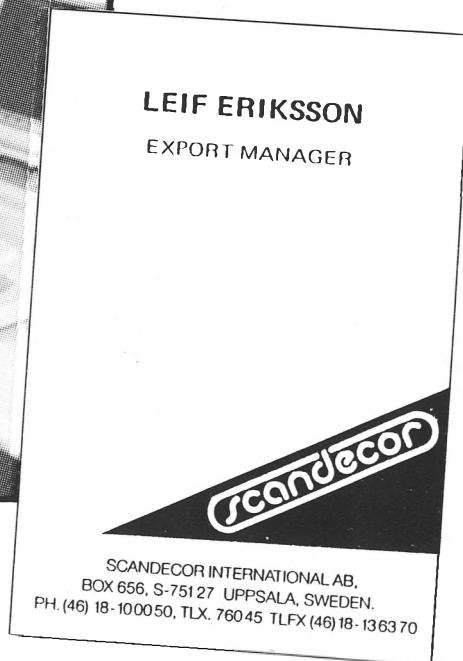
tyckte jag att jag trampade lite vatten när det gällde just min utbildning. När Sirius då kom till mig och sas att dom kunde erbjuda mig en ekonomisk utbildning så tyckte jag det skulle kunna vara något för mig att satsa på, säger Leffe och tillägger;

– Det är klart att det också var lite övergångssummor med i bilden, men det som

● EXPORT MANAGER.

Jo, jo, det går lika framåt för Leif Eriksson i affärer som en gång på fotbollsplanerna. FOTO: RALFGUSTAVSSON

och Siriusvärvaren "Åmål-Perssons" garn.

En av dessa var just Leif Eriksson. Säkerligen är det inte fel att påstå att Leffes övergång till Sirius kom att bli det årtiondets mest uppmärksammade fotbollstransfers. Den blev i alla fall den mest överraskande. För samme Leif Eriksson, som då under de senaste tre–fyra åren kategoriskt sagt nej till alla frestande proffsanbud, sa nu plötsligt ja till division III-klubben Sirius. Det var många som ställde sig frågan hur en av Sveriges mest lovande fotbollsspelare vid 24 års ålder kunde byta den allsvenska nationalscenen mot fotbollens bakgårdar och därmed troligen riskera fortsatt landskampsspel och stänga dörren för en lukrativ framtida proffskarriär. Få var dom inom fotbollen som riktigt kunde förstå detta. Själv såg dock Leffe det hela på ett lite annorlunda sätt. Han hade andra ambitioner och ansåg att detta med fotboll inte var allt här i livet.

– Under mina sista år i Djurgården så

framförallt avgjorde den gången var den civila biten. Tackar man nej till proffskontrakt som jag då hade gjort under ett antal år, så är det självklart att det inte är för pengarna som man går till Sirius.

Leffes liksom medemigranten Hasse Nilssons övergång till Sirius blev ettårsfall. Vad gällde Leffe så var det enligt hans önskan. Härigenom blev han kvar i Djurgården till den 20 augusti 1966, då han på Ryavallen spelade sin sista allsvenska match för blåänderna. Eftersom Djurgården lyckades behålla sin tätplacering även under de resterande höstmatcherna så blev Leffe därmed svensk mästare för Djurgården även 1966.

Stora A

I Uppsala blev Leffe, 26 år gammal i maj

● *TJA, DÖM SJÄLVA.* Här är bilden på den berömda och omdiskuterade straffsituationen. Leffe Eriksson fälls av Blåvitts "Tidan" Johansson. Straffen lägger "Sump-Hugo" Andersson i mål. Djurgården blir 1964 års svenska mästare, i tabellen ett mål före Malmö FF.

1969, handelsstudent med bland annat ett stort A i matematik. Sirius finansierade studierna och Leffe återbetalade genom att föra Sirius från division III till allsvenskan. Efter handelsstudenten skrev han in sig vid Uppsala Universitet för att fortsätta sina ekonomiska studier, men hann bara avverka några tentor innan flyttlasset i januari 1969 gick till Örebro och ÖSK.

Vid sidan av studierna och fotbollen hade Leffe även andra bollar i luften. Bland annat var han anlitad som konsult hos Cykel & Sporhandlarnas Riksförbund och han drev två företag i revisionsbranschen. Detta med affärer är för övrigt något som alltid har intresserat Leffe och i Sirius startade han också en framgångsrik aktiespar-klubb, som faktiskt finns kvar än idag. På tal om aktier så är Leffe givetvis, som han uttrycker det, en självklar aktieägare i Djurgården.

Även som fotbollsspelare fortsatte Leffe att utvecklas och till dem som hade trott att han i Sirius skulle bli en sämre fotbollsspelare kunde han redan 1968 säga;

– Nu är jag ordinarie i landslaget. Det var jag inte under min allsvenska tid.

Bygges kring Leffe

För trots spel i division II var Leffe själv-

skriven i landslaget. Han var också den som VM-laget till Mexico kom att byggas kring.

I takt med framgångarna steg även Lef-fes aktier som fotbollsspelare i kurs. Med sitt pekuniära sinne var Leffe väl medveten om detta. 1969 ansågs han inte bara vara Sveriges bästa fotbollsspelare han var då säkerligen också den bäst betalda. Spekulationerna om övergångssummor vid de olika klubbbytena har när det gäller Leif Eriksson alltid varit ett hett stoff på sportsidorna. Även om Lef-fes övergångar kostade klubbarna så var det ignen som inte fick valuta för sina utlägg. Till och med förlorarna lär ha varit nöjda sades det, dock med undantag för Djurgården som genom att Leffe blev ettårsfall inte fick ett öre när han lämnade föreningen.

Leffe kunde också själv se påtagliga bevis på sitt fotbollskunnande i form av villa, bil, företag och en gedigen utbildning. Han var den nya sortens amatör och sades vara ett bevis på att det gick att leva gott på fotboll även i Sverige.

En svensk Napoleon

När Leffe så avslutat sina universitetsstudier skrev han 1971 ett profsskontrakt med den nyblivna division I-klubben OGC Nice i palmernas och jeetsetarnas stad Nice på

den franska rivieran. Inledningen i Frankrike kom dock att bli fylld av motgångar.

– Det började med att jag blev skadad och fortsatte med att jag blev avstängd för kontraktsbrott. Jag hade skrivit på en spelarlicens och ansågs därmed ha gjort mig skyldig till att också ha givit ett löfte om en övergång till den franska klubben Bordeaux.

Även inom Nice var förvärvet av Leffe kontroversiellt. Han hade när han kom till klubben mer eller mindre misslyckats i Mexico-VM och man frågade sig om den 29-årige svensken verkligen var värd de pengar man betalt för honom. Att valet dock kom att falla på Leffe berodde kanske på att han under VM-kvalmatcherna mot Frankrike hade varit den mest omskrivne svenske spelaren i fransk press. Väl spelklar förbyttes snart motgångarna i framgångar.

– I efterhand kan man säga att det var en jäkla tur att jag blev avstängd. Jag kom från vintern härhemma och var därför när jag kom dit ner i rätt usel form, men genom avstängningen fick jag då 1 1/2 månad på mig att bygga upp formen. Så är jag debuterade så var jag i kanonform.

I sin roll som spelmotor på mittfältet blev han också med sin fältherreblick något

av en svensk Napoleon i den franska ligan. Redan andra året blev Nice mycket tack vare Leffe tvåa i ligan och även de som från början varit kritiska föll till föga och tyckte att Leffe uppfyllde alla de krav som man kunde ställa på en yrkesman.

Leffe spelade 4 1/2 säsonger i Nice och han avslutade sin proffskarriär i Frankrike med att spela en säsong i division II-klubben Cannes. Därefter återvände han 1976 till Sverige. Idag återfinns han med hustru Ann-Christin och sönerna Mats 22 och Björn 18 i Uppsala, där han som exportchef på företaget Scandecor ansvarar för företagets export och försäljning av skulptur och dekorativa bilder på världsmarknaden.

Medfödd begåvning

Trots sina ringa 175 cm var Leffe en spelare som oftast höjde sig över mängden på fotbollsplanen. Även om han inte var större och starkare än andra så var han oftast den bästa. Förklaringen var att han gjorde allt så enkelt och naturligt. Han hade en medfödd begåvning, var snabb i såväl

fötter som huvud och ägde överhuvudtaget de flesta egenskaper som man förknippar med en stor fotbollsspelare. Som kedjeledare var han den intelligenta framspelaren och strategen. Han var en spelare utrustad med split-vision, som redan innan han fått bollen visste var han hade sina medspelare och vem han skulle spela bollen till. Och såväl Leffe Sköld som senare Hasse Nilsson visste att när Leffe fick bollen så var det bara att springa i luckorna, för där visste dom att den skulle komma från Leffe.

Genom ett utvecklat målsinne kunde han också användas som spjutspets och det var centerforward som han i början helst ville spela. I landslaget har han dock enligt det gamla spelsystemet spelat på alla kedjeplatser. Han platsade i stort sätt överallt och detta mer än något är ett bevis på vilken stor spelare Leffe var. Han hade heller inget oävet skott. Klassiskt har det drömmål blivit som han gjorde mot Norge på Ullevål 1969, när han på volley slog på en kanon från 30 meter rakt upp i krysset med sådan kraft att till och med dojan sprack.

Ekonomisk

Så var revisor Eriksson känd för att vara

ekonomisk även på plan. Han var ingen flåspringare utan använde mer sitt spelsinne. Och Leffe är likadan idag när han spelar tennis. Han springer inte så mycket där heller, men han är oftast där bollen kommer.

● **FOTBOLLSMÄSTARNA 1964:** Jan Karlsson, Hasse Mild, Leif Eriksson, Olle Hellström, Hasse Nilsson, Peder Persson, Torsten Furukrantz, Boris Johansson, Arne Arvidsson, Lars Arnesson och Gösta Sandberg.

Svagheten var huvudspelet. Ibland kunde han också försvinna i matcherna, men när man minst anade kunde han blixtra till och slå en öppnade 40-metersstickare på tån till någon lagkamrat. Orvar Bergmark som under många år var Leffes ledare i landslaget lär ha sagt att en Leif Eriksson som spelade på toppen av sig själv i fem minuter var bättre än en Leffe som inte spelade alls. Rätt eller fel så betecknades Leffe av många som en lyxliirare.

– Detta är något jag alltid fått höra att jag skulle vara en lyxliirare, att jag inte tyckte om att träna och att jag var lat på planen. Uppriktigt sagt så var det få som är så vältränade som jag, vilket inte minst min skadestatistik var ett bevis på, säger Leffe som tycker att det där snacket var lite felaktigt.

Leffe var inte bara fotbollsspelare. Han var även en duktig allsvensk bandyspelare i såväl Djurgården som Sirius. Så har han också spelat division II-hockey i köpingslaget Westmania. Han skrev faktiskt också på för Djurgårdens hockeylag, men det blev aldrig så att det blev något spel där. Även om Leffe såväl på som utanför fot-

bollsplanen alltid tänkt framåt, så kan han se tillbaka på en sällsynt framgångsrik fotbollskarriär. Han har spelat i det första svenska juniorlandslaget och han är det som gjort mer mål än någon annan i B-landslaget. Under sin landslagsperiod 1962–72 spelade han 49 A-landskamper och gjorde 12 mål. Stor grabb blev han redan 1966. Som proffs i Frankrike fick han 1973 mottaga Zoom-priset, fotbollens Oscar, som den bästa spelaren i franska ligan den säsongen. Leffe var även unik i Frankrike genom att han under sina fem och ett halvt år därnere aldrig blev varnad.

I Djurgården, som blev själva avstampet på karriären, spelade Leffe 103 allsvenska matcher och gjorde 45 mål. Faktum var att han inte missade en enda allsvensk match under sina fem år i föreningen. Liksom Köping-Gustafsson blev han svensk mästare två gånger med Djurgården. När han 1966 blev svensk mästare för andra gången blev han historisk genom att samma år även bli svensk mästare i bandy i Sirius.

Redan 1963 hävdade Leffe att det var ett lyckokast att han valde Djurgården och han tycker likadant idag.

– Djurgården är den förening jag spelat längst i. Mina år där var en både hård och lärorik skola för mig och det som fostrat mig mer än något annat som fotbollsspelare det är just djurgårdsandan. Det är något som arit en tillgång för mig under hela min karriär. Blåränderna är ju något som aldrig går ur en, säger Leffe.

Leffes förhållande till Djurgården har alltid varit gott och när Djurgården behövt hans hjälp har han ställt upp. Så skedde bland annat 1970, då han bar det affischnamn som arrangörerna krävde för att Djurgården då skulle kunna genomföra sin 23 dagar långa Fjärran österturné till Hongkong och Japan.

Om inte annars så träffar Leffe idag sina gamla lagkamrater i Djurgårdens veteranlag. Där är han idag en lika stor attraktion och publikfavorit, som han en gång var under sina år på 60-talet i Djurgården. Såväl där som under hela sin karriär har han för de verkliga fotbollskännarna varit den store liraren.

LEGENDARISKA LEDARE OCH HISTORIEN OM HUR LASSE BJÖRN GICK IHOP

”GRYNAS” I TRYGGA HÄNDER

• när han hamnat hos Lasse och Rolle. Arne Grunander var en av de legendariska djurgårdsledare paret ”jobbat” under. Ovan: Så såg en tidningstecknare ”busen Björn”.

”Lasse, gå ihop!”

Historien om hur Rolle och Lasse brukade ”gå ihop” om motståndarna och klämma dem mellan sig, är berömd.

Och en skräna, väl . . . ?
Icke då!

Det avslöjar Rolle Stoltz i den tredje delen av Djurgårdarens serie om ”Lasses & Rolles bästa”. Tredje part i samtalen är Lars-Gunnar Björklund.

Allt berodde, anser i alla fall Rolle, på att Lasse var så förb- at långsam . . .

– Och du vände på dina snabba fötter. Du tittade ganska vädjande först om jag skulle åka kommer jag ihåg, kontrar Lasse.

– Jag visste att när vi var i anfall hade Lasse inte kunnat hinna upp så här långt. Blev det då så att motståndarna skulle ur zonen igen så visste jag, att han måste vara efter mig om jag hade ilat upp. Men så hände det ibland att han hann före mig och då blev det ofta att det blev en pyts där bak.

Och då hände det, den berömda historien inträffade:

– Jo, det hände ju en gång att jag råkade irra mig upp där i anfallszonen. Jag sköt stolpe och stolpe ut och pucken gick ut och en back spelade upp den till deras center som kom solo med Lasse. Det var då jag skrek: ”Lasse gå ihop!”

Så var det alltså!

Det gick lättare anser de båda om de fick vara solo i försvarsson. Så det gällde att också bli av med Tumba därifrån.

– Det skrek vi alltid åt honom, berättar Rolle.

Så fort vi såg att han från anfallszon närmade sig rödlinjen i mittzonen så skrek vi åt honom: "Stanna där till vi fått fatt i pucken! Kom inte ner här för då måste vi också markera Dig och det har vi inte råd med idag!" Sedan när vi fått tag i pucken då fick han eventuellt komma ner och hämta den.

Inga avslutare

Några stora avslutare var varken Rolle eller Lasse. Men ibland hittade de rätt och gjorde det i viktiga moment.

– Jag avgjorde så många att jag kommer inte ihåg det. Här i Sverige avgjorde jag stup i ett, ljuvger Rolle ogenerat. Jag avgjorde även i landslaget i en viktig match. Det var i Colorado när vi blev världsmästare 1962. Då mötte vi Amerika och vann med 2-1. Då fick jag på mitt hårdaste slagskott genom tiderna. Det var en rökare så att ingen såg den, men hur det var så låg den på axeln på målvakten och så damp den ner bakom mig. Jag sköt in den och den tog på någon och hamnade på axeln på målvakten och så rullade den så där retfullt ner bakom målvakten och stack in över linjen. Men det är som jag brukar säga att det tar längre tid då. Det här var nämligen i slutperioden och jag tänkte, skjuter jag hårt då går det ju fort eftersom det är effektiv tid. Så jag sköt en liten lobb som la sig på axeln på målvakten och därigenom gick det en 10-15 sekunder och det är ganska värdefullt i det läget.

Och Lasse då, avgjorde han någon gång?

– Jag var ingen målgörare direkt. Jag spelade fram lite vid några tillfällen. Men i en match mot Västerås, som var duktiga i slutet av 50-talet, så fick Rolle och jag göra var sitt mål på exakt samma sätt. Det sitter kvar i skallen. Först spelade Rolle fram mig och jag styrde in den och sedan åkte Rolle upp och jag spelade fram honom och inte heller han gjorde något misstag.

– Var det då vaktmästarna kom ut med svetsen när Du sköt i stolpen?, frågar Rolle.

– Nej, men dom hade skickat efter fiskare från Göteborg för att laga nätet!

Ledarnamn

"Pucken", en bok som kom ut till Hockeyförbundets 50-årsjubileum, bjuder på en hel kavalkad av roliga namn, t ex "Jompa", Jonne Candelius, som var ledare för Rolle och Lasse i många år.

– Ja, i tio års tid, berättar Lasse. Han hade tidigare också haft hand om B-laget och han hade varit en känd profil i hockeykretsar under en 25-årsperiod. Tyvärr har han gått bort nu. Han var en mycket modern ledare.

Rolle håller med och berättar:

– En gång när han var ledare, var vi ute och kåkade en kväll i Karlskoga och hade lite trevligt, som man kunde ha på den tiden. Och då ringde "Grynas" (Arne Grunander) till hotellet och

den enda som svarade där var Jonne Candelius. "Grynas" frågade var grabbarna var. "Jag vet inte", sa Jonne. "Grabbarna är ute". Och det var ju inte så lämpligt att lagledaren la sig först. Så man kan nog säga att han var en modern lagledare.

Och lurad blev han förstås ibland?

– Det hände nog. Det var ju naturis på den tiden och var det för milt väder så blev det inget spel. Vi spelade på fredag-söndag och hade lördagskvällen fri. Och i dom där unga åren ville man gärna ut och titta på stan och eventuellt dansa lite. Men det fick vi inte göra då när vi hade hårda matcher dagen efter, berättar Lasse. Och det var svåra matcher ibland, speciellt i Grums. Jag tror det var dom som vi skulle möta dagen efter. Vi hittade dock på ett knep, Rolle och jag. Jag vet inte vem det var av oss som var ute och blåste på termometern, men vi fick i alla fall upp den i en 10 plusgrader plötsligt. Det var ju lite för

GRATTIS, GRABBen!

● På pallen i VM i Moskva tar Lasse Björn emot blommor och VM-guldmedaljer. En stor stund i hans hockeyliv.

DET STORA SLAGSMÅLET

● inträffade i VM 1958. Överst fr. v: Kanadensaren Jack McKenzie får in en fullträff på Lasse Björn. Rolle Stoltz "strömmar" till. Och så är det hela i full gång. Stoltz och Björn vann på poäng.

mycket, så vi gick och avvaktade lite och "tajmade" in det där rätta tillfället när den visade en 2-3 grader varmt. Fast egentligen var det en fem grader kallt. Medan Rolle var ute och blåste så var jag iväg och frågade Jonne Candelius och Per-Olof Jihde som var våra ledare om de i alla fall inte borde kolla in termometern. Dom gick ut och tittade och det visade sig att den stod på blidgrader. Jonne kom in igen och sa: "Ja det är för jäkligt grabbar. Nu får vi åka hem utan att spela den här matchen. Men jag tycker vi väntar ett tag till innan vi avgör det här." Så gjorde vi om samma vända igen och Jonny kom in och sa: "Okey grabbar, vi åker hem med första tåget i morgon bitti, så det är okey om ni går ut." Vi var ute och hade jättekul och på morgonen när vi vaknade och slog upp våra ljusblå, då var det kanonväder, Det var en 3-4 grader kallt och det var bara att sätta sig på bussen till Grums. Jag tror vi spelade 2-2 där.

Publikrekord i Göteborg

Men djurgårdarna spelade också i Göteborg och satte publikrekord för svensk hockey mot Västra Frölunda på Ullevi?

– Det var 23 000 åskådare, minns Rolle. Och då tog dom inte betalt av alla. För dom stod på ena långsidan, dom såg inget utan var bara med och hörde. Eventuellt kunde dom se på anslags-tavlan om det blev mål eller inte. Men det var en festlig stämning.

Och festligt på banan också, för då hade djurgårdarna bensinmackföreståndaren "Sura-Pelle" Pettersson emot sig. Och han var inte den som höll näbben i onödan.

– Han kunde både vara grinig och den som hade torrhumor. När det gick bra på isen så hade han oftast näsan i vädret och då kunde han leverera en hel del vassa repliker. Gick det dåligt så kunde det vara lite åt andra hållet också. Lite gnälligt och buttert, säger Rolle. Det var en stor skämtare och lirare. Han kunde slänga ur sig gli-ringar och fast man var motståndare kunde man inte låta bli att garva i smyg.

"Sura-Pelle" hängde med rätt länge i landslaget och spelade hela 252 landskamper. På slutet, när det var generationsväxling, tyckte han att det var ett elände med Tre Kronor. Han gillade inte den där skrälliga popmusiken som dom yngre förde med sig och hävdade ofta att "annat var var det på Stoltz och Lasses tid".

KOM INTE HÄR OCH STICK UPP!

• eller nå't sådant signalerar Lasse Björn till kanadensaren Arnold Jorgensen i Bear Cats. Så skall kanadensarna tas.

Men svensk ishockey innehöll flera profiler än "Sura-Pelle" Pettersson. Nyligen bortgångne och legendariske djurgårdsledaren Arne Grunander, var en av dem.

Det moderna Djurgården

"Grynas" var den man som mer än någon annan förkroppsligade uttrycket "det moderna Djurgården". Rolle Stoltz och Lasse Björn spelade under många år under "Grynas" erfarna ledning, och har naturligtvis massor av minnen från den tiden:

– Man hade stor respekt för Arne, säger Rolle. För om han var med på resorna så var man inte lika kaxig som man var i vanliga fall. Man var lite trast för honom helt enkelt. När "Grynas" sa ifrån, och det gjorde han faktiskt ibland, då blev det lugnt. Han åkte inte med på alla resor men på viktigare matcher. Det tror jag var nyttigt för det var faktiskt lugnare då och man skärpte sig mer.

– Sedan hade han faktiskt oss att tacka för mycket. För jag kan aldrig tänka mig att han hade blivit ordförande i Svenska Hockeyförbundet om han inte hade haft oss i Djurgår'n, som faktiskt var en storklubb då. Det var ju mycket tack vare våra framgångar som "Grynas" kom fram och kom i ropet.

Arne Grunander berättade en gång för Lars-Gunnar Björklund att han hade ett specialvapen när han var med ute. Ofta satt han då i hotellfoajén och hade överblick över den enda utgående trappan. Men herrar Stoltz, Björn och Co hittade andra trappor.

– Jag tänker på ett tillfälle i Paris för länge sedan, berättar Lasse. Rolle var inte med den gången, utan det var Bert Zetterberg och jag som smet ut en kväll. Där vi bodde hade dom sådana här bardörrar som inte gick riktigt ända ner till golvet. Vi hukade oss så han inte skulle kunna se oss när vi gick ut genom dom där dörrarna. Han såg dock fötterna på oss men han var lite sen där, så han hann inte riktigt med. Vi lyckades smita ut och vi blev lite sena. Men dessvärre så träffade vi motståndarlaget ute på sta'n. Det var ett sammansatt allstarlag från England och vi hade mycket trevligt den där kvällen.

När "rymlingarna" kom tillbaka till hotellet, satt Grunander i foajén. Det var tio askkoppar där och han stod mitt på golvet och stänkte aska i dom där på en gång medan han skällde på spelarna. Och så drog han in traktamentet också. Så det blev inga mer utekvällar på den turnén.

NÄSTA NUMMER: Samvaron – på både gott och ont – med utländska kollegor och berättelsen om hur berömt detta "världens bästa långsamma backpar" egentligen är.

ORD OCH INGA VISOR.

Dags för ett par konkreta erbjudanden mitt bland alla fagra löften: Spara 7 000:– på en ny Mazda 323!

Roosten & Co

Bl. körn. 323-serien: 0,65–0,90 l/mil.
Kostnad 1 500 mil: 3 948–5 467:– (87 07 01).

● Vi har köpt in ett parti 323:or av 1988 års modell som vi kan sälja till introduktionspriset.

**Mazda 323 3-Di
från 77 400:–**

● Dessutom utrustar vi bilen med extra vinterhjul, en Philips 471 bilstereo med högtalare och gummimattor.

**Där sparar du ca.
6 000:–**

● Slår du till före den 30/9 bjuder vi även på en snabbhetspremie värd tusen kronor.

**Där sparar du
1 000:–**

Specialerbjudande
från BK-finans:

Månadskostnad

99:–

**inkl.
moms!**

BK-finans erbjuder dig att leasa en ny 323:a under 2 år eller max. 4 000 mil — för 99:– i månaden!

Kontantinsatsen är så låg som den kan bli, dessutom köper vi gärna in din egen bil. Och på 323:an lämnar vi ett garanterat inbytesvärde.

Därmed är Sveriges felfriaste bil* också en av Sveriges billigaste. Hos Bilkonsult.

* Enl. Svensk Bilprovnings skrift "Bilens svaga punkter" — tre år i rad. Dessutom har bl. a. Motormännens Riksförbund kommit till samma slutsats i egna undersökningar.

Priskalkyl	323 3-D 1,3 i	323 3-D 1,6i	323 3-D 1,6i kombi
Bilens pris	77 400:–	82 900:–	91 100:–
Kontant	17 900:–	19 900:–	23 900:–
Mån.kostn.	99:–	99:–	99:–

Alla priser inkl. moms. Erbjudanden kan ej kombineras med varandra eller med andra erbjudanden. Reservation för mellanförsäljning.

Bilar för omgående leverans.
Gäller t.o.m. 30/9.

Bromma
Ulvundavägen 134
Skärholmen
P-Huset

Ett Fordoniaföretag
BILKONSULT
JAGUAR *Leasing* **mazda**

Skärholmen: P-Huset. Tel. 710 05 80. Bromma: Ulvundavägen 134. Tel. 25 28 50. Bilkonsult Företagscenter/Bromma: Tel. 80 60 20.
Öppet: Mån–Tors 9.30–19. Fre 9.30–18. Lör 10–15. Sön 11–15. Störst på Mazda och Jaguar.

EXPERTER?

Nej, nej och åter nej!

Aftonbladets göteborgske expertippare Stefan Thylin och Svenska Dagbladets skånske, vanligtvis kompetente och alltid utomordentligt glade gamäng Knut Knutsson (se bara på bilden här under) var två av de experter som tippade allsvenskan i fotboll.

Skrev jag "experter", förresten?

Expertisen märktes i varje fall inte i de tips och säkra prognoser som publicerades några dagar före seriestarten.

Knut Knutsson var ett strå vassare än sin kollega i Aftonbladet. Vi citerar:

"...det saknas en stabil och pålitlig grund.

Truppen är tunn och oundvikliga skador kan slå hårt. SvD:s tips: 11:e plats."

Och så Thylin, detta göteborgska orakel av högsta rang. Vi citerar igen:

"Truppen är för tunn och rutinrad...

Hammarby blir bästa stockholmslag...

Djurgården blir sist, 14 poäng".

Svenssons...
...tt saknas. Raimo Käckela och Jamm...
...också lämnat klubben. Anfallsspelet bör...
...rierat, även om 21 mål räckte i fjol.

17 poäng
... 17 baklängesmål i fjol - bäst i allsvenskan nu finns varken Berndt Ljung eller Sven Dahlkvist kvar, två spelare som hjälpt AIK på 0-0 många gånger.

15 poäng
...ndra året i allsvenskan är ofta besvärligt, minst för ett lag som spelade i div. III så sent 1985. Det blir svårt att ersätta Leif "Lill-Foporsberg" i anfallsspelet.

14 poäng
...nder om Stefan Rehn blir ut- eller skadad? Risken finns att... blir alltför beroende av honom all allsvensk rutin är kon- på tre försvarsspelare: Ste- berg, Vito Knezevic och Glenn

ALLSVEN
Malmö FF
IFK Norrköping
IFK Göteborg
Östers IF
IK Brage
Hammarby IF

● **SÅ HÄR** såg Stefan Thylin's tips ut. DIF sist, Sundsvall näst sist. Expert?

Till yttermera visso tippade Thylin Giffarna Sundsvall på elfte plats, som andra lag under nedflytningsstrecket.

Andra stora tidningar, Expressen, DN och Göteborgs-Posten stack, klyftigt nog, inte ut hakorna med "auktoritative tips". Men en vanligtvis välunderrättad källa berättar att ett internt tips på GP inte gav våra blårandiga hjältar någon som helst chans.

Ja, vad säger man?

Inte så mycket! Men "experterna" borde säga något i alla fall.

Eller hur?

● **SWING IT!** Tyson, Ragulin, Pelé och Tumba gör det i Moskva.

TUMBA i full swing med Pelé och Tyson

Nu skall golfen, populärt kallad "moderatbandy" eller grosshandlarbandy" bli en röd sport.

Tacka Djurgår'n för det. För drygt två veckor sedan invigdes den historiska första golfbanan i Moskva - "Tumba Golf Club" - i närvaro av en rad celebriteter.

Förutom den världsberömda djurgårdaren deltog bl a världsmästaren i tungviktsboxning Mike Tyson och världens kanske främste fotbollsspelare genom tiderna, Pelé.

Banan är dock långt ifrån färdig. Ännu så länge finns där bara en sk driving range.

Nästa höst skall nio av banans 18 hål vara klara.

Golf är en ännu så länge okänd sport i Sovjet, men Tumbas ambition är att göra sporten stor.

När de väl sett en golfboll flyga i luften kommer alla att vilja spela. Det kommer att behövas tio golfbanor i Moskva, tror Tumba.

Tumba har lyckats få en mängd prominenta personer som hedersmedlemmar i sin sovjetiska golfklubb. Vad sägs om namn som partichefen Michail Gorbatsjov, regeringschefen Nikolaj Ryzjkov, Prins Bertil, Alla Pugatjova, stavhopparen Sergej

Bubka, förra schackvärldsmästaren Anatolij Karpov, Carl Lewis, Björn Borg, nyblivne US Open-segraren och världsettan i tennis Mats Wilander, Gunde Svan och Ingemar Stenmark, förra tungviktsvärldsmästaren Ingemar Johansson, "Bem-pa" Ericsson, f d bandyspelare samt ishockeyessen Vjatjeslav Tretjak, Vladimir Krutov, Vsevolod Bobrov, Anatolij Firsov och Anatolij Tarasov.

Medlemmar är dessutom den "riktige" James Bond, skådespelaren Sean Connery och som kronan på verket också en golfspelare, Seve Ballesteros.

Så handlar en djurgårdare

Det finns, som ni vet, djurgårdare och djurgårdare.

Sedan finns det djurgårdare! Lennart Björklund är en sådan.

Lennart, även kallad "Stor-Gurkan" därför att han är storebror till Lars-Gunnar Björklund, är liksom brorsan en hängiven spelare.

På Oddset, naturligtvis.

Där hade han en minnesvärd söndag i mitten av maj spelat en 100-lapp på matchen Djurgården-GAIS. "Stor-Gurkan" är dessutom obotlig optimist. Han satte pengarna på nästan otänkbara resultatet 5-1.

Sedan djurgårdarna spelat ut GAIS var ställningen plötsligt 5-0 när Mikael Johansson i GAIS gjorde 5-1. Då njöt "Stor-Gurkan", för i det ögonblicket låg han inne med 4 500 av brorsans Tips-tjänstpengar.

Då gjorde Steve Galloway 6-1.

Lika snabbt som det gick var bollen rullade över mållinjen, lika snabbt försvann Lennarts pengar. 4 500 spänn! Vad gjorde "Stor-Gurkan" då?

Började han gråta?

Bröt han ihop fullständigt?

Förbannade han, skrek, grät och svor?

Nej, nej och åter nej. Han applåderade!

Åt Djurgår'n, åt Steve Galloway, och åt målfesten och storspelet.

Det, förstår ni, är en äkta Djurgårdare.

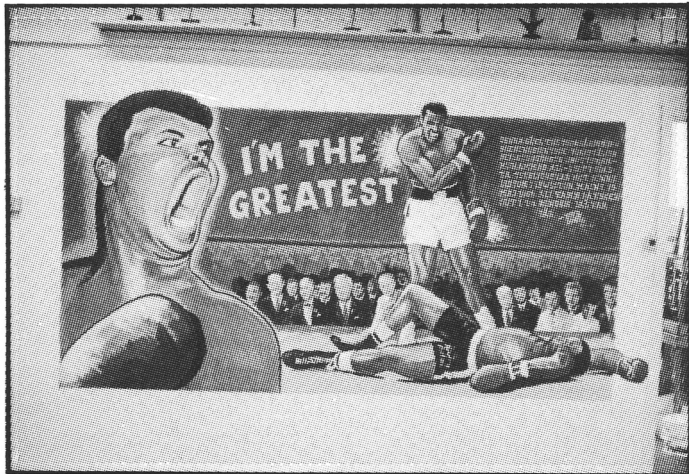
...och apropå GAIS

Redan i förra numret utnämnde vi GAIS-tränaren till mannen som gjort årets dummaste uttalande om Djurgår'n, ja, det var så dumt att vi inte ens skall upprepa det här.

För hos GAIS hittar vi ständigt nya, dock inte alltid om Djurgår'n. Men ändå. Vad sägs om detta t ex, hämtad från medlemstidningen "Makrillen"?, signerat Tekå, Tore Klintberg:

"...Norrköpingsmatchen förstördes ju av domaren Christer Drottz, vars förmåga inte ens skulle ha accepterats på korpnivå. Höjdpunkten var ju när han dömde straff för Norrköping när hela Ullevipubliken såg att det skulle vara frispark för GAIS.

Sämre sportmän än GAIS:arna får vi väl leta efter. Längre.

KÄNDA DJURGÅRDARE HÄNGDA

Här ovan hänger en rad kända djurgårdare, avbildade av söderbohemerna (och hammarbyaren, fast han är bra ändå!), boxningsvännen, punschpralinen mm. mm Börje Dorch.

Börje Dorch och hans punschpraliner är, kan det tilläggas, boxningen största supporterklubb. Det var tex Börje och pralinererna som möjliggjorde Djurgårdsboxaren Lasse Myrbergs träningsveckor på Kuba genom ett rundhänt ekonomiskt bidrag, sedan andra DIF-ledare klarat den politiska biten.

Väggmålningen pryder ca 25 kvadratmeter på en vägg i träningslokalen på Kronobergs-gatan 33 på Kungsholmen, och

sceneriet är hämtat från VM-matchen 1965 mellan Cassius Clay (Muhammad Ali) och Sonny Liston. Vid ringside sitter en rad DIF-profiler och boxningsvännen, från vänster ovanför Alis axel: (Okänd, "vanlig människa"), Nisse Ramm, Olle Tandberg, Janne Sparring, kassören och den verkliga boxningsbasen Torsten Almqvist, Börje Dorch själv, demonstränarna Kjelle Hauptmann och Uffe Carlsson, (två okända), superboxaren Lasse Myrberg och sist, men inte minst, denna tidnings chefredaktör Janne Bengtsson.

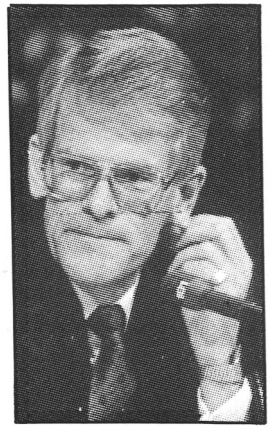
Gack ner till Kronobergs-gatan 33 och beskåda detta konstverk!

(S)lagträ i valdebatten

Så blev Djurgår'n ett slagträ också i valdebatten när Ingvar Carlsson (s) (bilden) talade om för Carl Bildt (m) – som pinsamt nog tror att Elfsborg spelar ishockey – vad som gäller:

– Man skall alltid hålla fast vid sitt lag, sade statsministern, som envist håller på nedflyttade Elfsborg. Se bara på Djurgården. Så fort Ulf Adelson avgick som partiledare gick laget upp i allsvenskan igen.

Men vad menar Carlsson egentligen? Vad menar han måste krävas för att Elfsborg skall komma tillbaka? Tanken svindlar.

• **FÖREMÅL FÖR litterär journalistik är Steve Galloway.**

Journalistik på hög litterär nivå

Det här kan vi inte låta bli att citera ur Göteborgs-Posten den 25 augusti i år. Ulf Stenberg verkar ha saker och ting klart för sig. Och vilket språk han använder för att beskriva Steve Galloways 2–1-mål mot GAIS på Ullevi. Läs själva:

”Segermålet var underbart vackert. Glenn Schillers känsliga högerfot skickade in ett högerinlägg precis så långt ut, att Järelöv inte vågade chansa – och precis så högt att Steve Galloway kun de gå upp och mäktigt nicka in 2–1 i bortre hörnet.”

50 år

3/10 Christer Wallroth, Djursholm (fotboll)
13/10 Claes Christiernsson, Bromma (cykel)
22/10 Lennart Gröndahl, Haninge
29/10 Lars Rydberg, Järfälla (ishockey)
30/10 Lars Fredriksson, Askim
31/10 Lennart Svensson, Nacka
3/11 Christer Ander, Åkersberga (bandy)
4/11 C-G Brandberg, Askim
10/11 Martin Johansson, Stockholm
11/11 Sven-Olov Vestlund, Långshyttan (fotb)
13/11 Peder Persson, Uppl. Väsby (fotboll)
19/11 Henrik Malm, Gävle (fotboll)
27/11 Gösta Sellin, Stockholm
28/11 Ove Nordengren, Tallåsen (skidor)
30/11 Lennart Fagraeus, USA
5/12 Bert Wikner, Bandhagen
10/12 Jan Carlsson, Järfälla
13/12 Britt Marie Ögren, Stockholm (konstå)
13/12 Leif Petersen, Asarum

60 år

2/10 Boo Kinnthorpe, Göteborg (fäktning)
13/10 Lars Bredberg, Lidingö

21/10 Claes-Göran Winge, Värmdö
3/11 Henry Marjasin, Solna
4/11 Lennart Grenestad, Solna
7/11 Ingegerd Willdal, Stockholm
9/11 Lennart Ericsson, Stockholm
11/11 Bengt Nordlöf, Enskede
12/11 Kenneth Swenson, Johanneshov
25/11 Henry Andersson, Lidingö
7/12 Harald Hedengren, Skärholmen (ish)
11/12 Bengt Carlsson, Älvsjö

70 år

12/10 Olle Tandberg, Nacka (boxning)
23/10 Rolf Theblin, Stockholm
9/11 Rolf Lundgren, Bromma
11/11 Hans Bauer, Bandhagen (konståkning)
2/12 Torsten Adenby, Stockholm (konstå)
3/12 Vivan Löwgren, Sala (orientering)
7/12 Yngve Arnell, Vallentuna (fäktning)

75 år

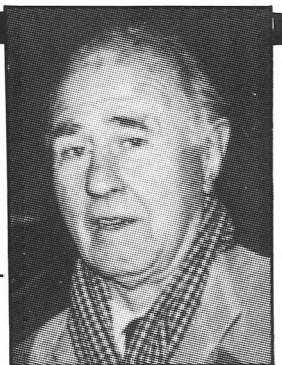
22/11 Rolf Fredriksson, Stockholm
4/12 Vidar Andersson, Åkersberga

OLLE 70 ÅR

Den 12 oktober hurras det i Skuru, när Olle Tandberg fyller år. En av alla tidens största och mest medaljbehängda djurgårdare blir 70.

Tidningen Djurgårdaren publicerade i förra numret en lång artikel om boxar-Olle, så vi skall inte brista ut i nya långa tirader. Bara påminna om alla meriter: Mästare i fem raka SM 1936–40, obesegrad i 110 matcher, europamästare för amatörer 1936 och -38, för proffs 1943, rankad nr 2 i världen efter Joe Louis på 40-talet...

Vi lyfter på hatten för att hylla en verkligt stor Djurgårdare.

SOUVENIRER

Vi har skapat ett helt nytt sortiment av djurgårdsprylar. Alla finns presenterade i en fyrsidig folder som du kan beställa från vårt kansli. Skriv några rader eller ring 08 - 11 57 11 så får du vår souvenirfolder i brevlådan redan dagen efter.

Våga visa att du är djurgårdare!

DJURGÅRDENS IF DIF AB

Box 26062

100 41 STOCKHOLM

Tel. 08-11 57 11, Telefax 08-21 15 83

LINDBLAD STIG

01 01

SEMESTERV 7

0

Fri företagsamhet — bra för Sverige